

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **58** Ljubljana, ponedeljek **28. 7. 2014**

ISSN **1318-0576** Leto **XXIV**

VLADA

2545. Uredba o razmejitvi premoženja na zavarovanem območju Kobilarne Lipica

Na podlagi šestega odstavka 12. člena Zakona o Kobilarni Lipica (Uradni list RS, št. 107/06 – uradno prečiščeno besedilo, 33/07 – odl. US in 19/14) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o razmejitvi premoženja na zavarovanem območju Kobilarne Lipica

1. člen

Ta uredba:

- določa nepremično in premično premoženje Republike Slovenije na zavarovanem območju Kobilarne Lipica, ki je namenjeno opravljanju javne službe in gospodarskim dejavnostim, povezanim z javno službo;
- določa upravljanje z imenom kulturnega spomenika, geografsko označbo Lipicanec in znamkami Kobilarne Lipica;
- določa nepremično premoženje Republike Slovenije na zavarovanem območju Kobilarne Lipica, ki je namenjeno opravljanju gostinsko-hotelirske dejavnosti, in
- ureja druga vprašanja, ki se nanašajo na upravljanje zavarovanega območja Kobilarne Lipica.

2. člen

Nepremično premoženje, ki je namenjeno opravljanju javne službe in gospodarskim dejavnostim, povezanim z javno službo, obsega naslednja zemljišča in objekte na teh zemljiščih: parc. št. 1879, del parc. št. 1880, 1881, 1886, 1887, 1889, 1890/2, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895/1, 1895/2, del 1899/3, del 1899/4, 1898, 1899/1, 1899/5, 1899/6, 1899/9, parc. št. 1899/10, 1899/11, 1899/12, 1899/13, 1899/14, 1899/15, 1899/16, 1899/17, 1899/18, 1899/19, 1899/20, 1899/21, 1899/22, 1899/23, 1899/24, 1899/25, 1899/26, 1899/28, del parc. št. 1899/29, 1899/31, 1899/32, 1899/33, 1899/34, 1899/35, 1899/36, 1899/37, 1899/38, 1899/40, 1899/41, 1899/42, 1899/43, 1899/44, 1899/47, 1899/48, parc. št. 1899/49, 1899/51, 1899/55, 1899/60, 1899/61, 1899/65, 1899/66, 1899/67, 1899/68, 1899/69, 1899/70, 1899/71, 1899/72, 1899/73, 1899/74, 1899/75, 1899/76, 1899/77, 1899/78, 1899/79, 1899/80, 1899/81, 1899/82, 1899/83, 1899/84, 1899/85, 1899/86, 1899/87, 1899/88, 1899/89, 1899/90, 1899/91, 1899/92, 1899/93, 1899/94, 1899/95, 1899/96, 1899/97, 1899/98, 1899/99, 1899/100, 1899/101, 1899/102, 1899/103, 1899/104, 1899/105, 1899/106, 1899/107, 1899/108, 1899/109, 1899/110, 1899/111, 1899/112, 1899/113, 1899/114, 1899/115, 1899/116, 1899/117,

1899/118, 1899/119, 1899/120, 1899/121, 1899/122, 1899/123, 1899/124, 1899/125, 1899/126, 1899/127, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908/1, 1908/2, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 2207/1 in 2208/2, vse k. o. 2458 Bazovica.

3. člen

Premično premoženje, ki je namenjeno opravljanju javne službe in gospodarskim dejavnostim, povezanim z javno službo, obsega:

- čredo konj, kot je določena v Zakonu o Kobilarni Lipica (Uradni list RS, št. 107/06 – uradno prečiščeno besedilo, 33/07 – odl. US in 19/14) in je vpisana v izvorno rodovniško knjigo lipicancev, ki jo vodi Javni zavod Kobilarna Lipica;
- zbirko del Avgusta Černigoja, ki so vpisana v inventarno knjigo v skladu s predpisom o vodenju inventarne knjige premične kulturne dediščine, ki jo sestavljata dve knjigi, inventarno knjigo hrani uprava Kobilarne Lipica;
- zbirko muzeja Lipikum, ki se vodi v registru osnovnih sredstev Javnega zavoda Kobilarna Lipica (v nadaljnjem besedilu: register);
- parkovno plastiko – formo vivo – iz kraškega kamna, ki se vodi v registru;
- druga umetniška dela, ki se vodijo v registru, in
- drugo premično premoženje, ki se vodi v registru.

4. člen

(1) Javni zavod Kobilarna Lipica upravlja ime kulturnega spomenika Kobilarna Lipica.

(2) Javni zavod Kobilarna Lipica upravlja geografsko označbo Lipicanec, ki je bila na podlagi Uredbe o geografski označbi Lipicanec (Uradni list RS, št. 4/99) vpisana v register označb porekla blaga pri Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino.

(3) Javni zavod Kobilarna Lipica upravlja naslednje znamke Kobilarne Lipica:

- znamko »MAESTOSO«, št. 9371187, registrirano pri Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino 20. decembra 1994;
- znamko »LIPICA 1580«, št. 9671315, figurativni znak, registrirano pri Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino 22. aprila 1997;
- znamko »LIPICA 1580«, št. 200370016, registrirano pri Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino 26. maja 2004;
- znamko »KOBILARNA LIPICA«, št. 200370017, registrirano pri Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino 26. maja 2004, in
- mednarodno znamko »LIPICA 1580«, št. 671631, registrirano pri Mednarodnem uradu Svetovne organizacije za intelektualno lastnino.

(4) Poleg znamk, navedenih v prejšnjem odstavku, Javni zavod Kobilarna Lipica upravlja tudi morebitne novo registrirane znamke Kobilarne Lipica.

(5) Brez predhodnega soglasja Vlade Republike Slovenije, s katerim se določi kriterije in višino odškodnine za uporabo znamk, Javni zavod Kobilarna Lipica ne sme prenesti pravic do uporabe znamke na druge subjekte.

5. člen

Nepremično premoženje na zavarovanem območju Kobilarne Lipica v lasti Republike Slovenije, ki je namenjeno opravljanju gostinsko-hotelirske dejavnosti, obsega:

- posamezni del št. 1 v stavbi št. 18, k. o. 2458 Bazovica, z ID-znakom 2458-18-1, neto tlorisne površine 5.897,50 m², s solastnino na splošnih skupnih delih stavbe v etažni lastnini, ki so na parc. št. 1899/52, 1899/53 in 1899/62, vse k. o. 2458 Bazovica, v deležu 9429/10000, ki je v naravi hotel Maestoso;
- parc. št. 1899/57 in parc. št. 1899/63, k. o. 2458 Bazovica, ki je v naravi funkcionalno zemljišče in dvorišče ter parkirišča, ki se neposredno navezujejo na hotel Maestoso;
- parc. št. 1899/64, k. o. 2458 Bazovica, ki je v naravi funkcionalno zemljišče hotela Maestoso;
- stavba št. 46, ki stoji na parc. št. 1899/58, k. o. 2458 Bazovica, ki obsega bazenski kompleks s teraso, gostinski lokal, pomožne prostore bazenskega kompleksa ter »golf hiško«;
- del parc. št. 1899/49, ki v naravi predstavlja parkirišča za hotel Maestoso, in
- parc. št. 1917, ki v naravi predstavlja poslopje nekdanjega hotela Klub.

6. člen

Drugo nepremično premoženje, ki ni uvrščeno v 2. ali 5. člen te uredbe, namenjeno pa je dejavnostim v povezavi z gostinsko hotelirsko dejavnostjo v zavarovanem območju Kobilarne Lipica oziroma opravljanju javne službe in gospodarskim dejavnostim, povezanim z javno službo, obsega:

- v naravi in v uporabi golf igrišče s predpisanimi dovoljenji na delih parcel št. 1880, 1899/3, 1899/4, 1899/29;
- igrišče za mini golf na parc. št. 1899/59;
- teniško igrišče na parc. št. 1899/30;
- čistilno napravo na delu parc. št. 1899/10 in
- črpališče vode na parc. št. 1899/56.

KONČNA DOLOČBA

7. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00728-34/2014
Ljubljana, dne 28. julija 2014
EVA 2014-2330-0113

Vlada Republike Slovenije

mag. Alenka Bratušek l.r.
Predsednica

2546. Uredba o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji

Na podlagi sedmega odstavka 99. člena in osmega odstavka 101. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR in 26/14) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta uredba določa skupine in vrste dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (v nadaljnjem besedilu: dopolnilna dejavnost), njihove značilnosti in obseg, vsebino vloge za pridobitev dovoljenja za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, vpis v register kmetijskih gospodarstev, podrobnejše pogoje za opravljanje dopolnilnih dejavnosti, nadzor in sankcije za kršitve.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. Lastni izdelek je izdelek, ki je izdelan iz lastne surovine, pridelane na kmetiji, in predelane na tej ali drugi kmetiji, ki ima registriran obrat v skladu s predpisi, ki urejajo predelavo v obratih.
2. Izdelek z druge kmetije je lastni izdelek druge kmetije.
3. Tehnološke surovine so surovine, uporabljene v skladu z recepturo in sicer kmetijski pridelki, ki se na lokalnem trgu ne pridelujejo, in izdelki, ki se ne pridelujejo na kmetijah na lokalnem trgu, zlasti sladkor, riž, začimbe, sol.

3. člen

(skupine in vrste dopolnilnih dejavnosti)

(1) Na kmetiji se lahko opravljajo naslednje skupine dopolnilnih dejavnosti:

1. predelava primarnih kmetijskih pridelkov, gozdnih sadežev in zelišč;
2. predelava gozdnih lesnih sortimentov;
3. prodaja kmetijskih pridelkov in izdelkov s kmetij;
4. vzreja in predelava vodnih organizmov;
5. turizem na kmetiji;
6. dejavnost, povezana s tradicionalnimi znanji na kmetiji, storitvami oziroma izdelki;
7. predelava rastlinskih odpadkov ter proizvodnja in prodaja energije iz obnovljivih virov;
8. storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo in opremo, zakol živali ter ročna dela;
9. svetovanje in usposabljanje v zvezi s kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnostjo.

(2) Vrste dopolnilnih dejavnosti so določene v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: SKD).

4. člen

(splošno)

- (1) Na kmetiji se lahko opravlja več vrst dopolnilnih dejavnosti.
- (2) Na kmetiji se lahko za isto vrsto dopolnilne dejavnosti določi samo en nosilec dopolnilne dejavnosti.
- (3) Na kmetiji lahko dopolnilno dejavnost poleg nosilca dopolnilne dejavnosti izvajajo tudi člani kmetije in zaposleni na kmetiji, ki so vpisani v register kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: RKG).
- (4) Dopolnilna dejavnost se lahko začne izvajati po dokončnosti dovoljenja za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) in ko so izpolnjeni vsi pogoji, ki jih za začetek opravljanja posamezne dopolnilne dejavnosti določajo področni predpisi.

II. DOVOLJENJE ZA OPRAVLJANJE DOPOLNILNIH DEJAVNOSTI

5. člen

(pogoji za pridobitev dovoljenja)

(1) Kmetija, na kateri se opravlja dopolnilna dejavnost, mora imeti v uporabi najmanj en hektar primerljivih kmetijskih površin.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka kmetiji, na kateri se opravljajo dopolnilne dejavnosti, povezane s čebelarstvom, predelavo medu in čebeljih pridelkov ter apiturizmom, ni treba imeti v uporabi najmanj enega hektara primerljivih kmetijskih površin, mora pa imeti vpisanih najmanj 10 čebeljih družin v register čebelnjakov v skladu s predpisom, ki ureja register čebelnjakov.

(3) Za izračun primerljivih kmetijskih površin se upoštevajo prijavljene grafične enote rabe zemljišča kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK) v RKG. Glede na različne vrste dejanske rabe GERK se za en hektar primerljivih kmetijskih površin šteje:

- 1 ha njiv (raba 1100 in 1180);
- 2 ha travnikov ali ekstenzivnih ali travniških sadovnjakov (raba 1222 in 1300);
- 0,3 ha intenzivnih sadovnjakov, vinogradov, oljčnikov, matičnjakov, hmeljišč ali rastlinjakov (raba 1221, 1211, 1230, 1212, 1240, 1160 in 1190) ali
- 6 ha drugih površin (raba 1800, 1430, 1420 in 1600).

(4) Za opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava primarnih kmetijskih pridelkov in zelišč, prodaja pridelkov in izdelkov s kmetij oziroma turizem na kmetiji mora nosilec kmetije, na kateri se bo opravljalna dopolnilna dejavnost, pred oddajo vloge za izdajo dovoljenja v predpisanem roku vložiti zbirno vlogo po predpisih, ki urejajo izvedbo letnih ukrepov kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu; zbirna vloga). Zbirno vlogo mora nosilec kmetije vložiti v letu oddaje vloge za izdajo dovoljenja oziroma če je vloga vložena pred rokom, predpisanim za oddajo zbirne vloge, v letu pred oddajo vloge za izdajo dovoljenja.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek za kmetijo brez kmetijskih površin oddaja zbirne vloge ni obvezna v primeru opravljanja dopolnilne dejavnosti, povezane s čebelarstvom, predelave medu in čebeljih pridelkov ter apiturizma, mora pa biti nosilec dopolnilne dejavnosti vpisan v register čebelnjakov in mora sporočiti podatke v skladu s predpisom, ki ureja označevanje čebelnjakov.

(6) Za opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava gozdnih sadežev iz 15. točke prvega odstavka 10. člena, predelava gozdnih lesnih sortimentov iz 11. člena in proizvodnja in prodaja energije iz lesne biomase iz 2. točke prvega odstavka 19. člena te uredbe morajo imeti člani kmetije poleg površin iz prvega odstavka tega člena v lasti še najmanj 6,0 ha gozda. Za opravljanje dopolnilne dejavnosti domača suhorobarska galanterija in nadaljevanje stare suhorobarske dediščine iz 8. točke prvega odstavka 18. člena te uredbe morajo imeti člani kmetije poleg površin iz prvega odstavka tega člena v lasti najmanj 2,0 ha gozda.

(7) Za opravljanje dopolnilne dejavnosti vzreja in predelava vodnih organizmov iz 13. člena te uredbe, morajo imeti člani kmetije poleg površin iz prvega odstavka tega člena v uporabi vodno zemljišče, ki je vpisano v centralni register objektov akvakulture in komercialnih ribnikov.

6. člen

(vloga)

(1) Vlagatelj v vlogi za izdajo dovoljenja navede:

- ime in priimek nosilca dopolnilne dejavnosti, rojstni datum in naslov;
- kontaktne podatke (telefon oziroma elektronska pošta), če vlagatelj to želi;
- lokacijo, na kateri se bo opravljalna dopolnilna dejavnost, in identifikacijsko številko kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: KMG-MID) te kmetije;

- vrsto ali vrste dopolnilnih dejavnosti;
- časovno obdobje opravljanja dopolnilne dejavnosti (v mesecih) v primeru opravljanja sezonske dopolnilne dejavnosti.

(2) Če je vlagatelj član kmetije, na kateri se bo opravljalna dopolnilna dejavnost, mora k vlogi priložiti soglasje nosilca kmetije, da lahko na kmetiji opravlja na vlogi navedene dopolnilne dejavnosti.

(3) Če gre za opravljanje dopolnilne dejavnosti iz prvega odstavka 18. člena te uredbe, je treba k vlogi priložiti strokovno mnenje iz tretjega odstavka 18. člena te uredbe.

(4) Če gre za predpisano usposobljenost iz drugega odstavka 21. člena te uredbe, je treba k vlogi priložiti tudi potrdilo o zahtevani usposobljenosti.

7. člen

(vpis v RKG)

(1) Upravna enota podatke o izdanem dovoljenju vpiše v RKG. Vpišejo se nosilec dopolnilne dejavnosti, vrste dopolnilnih dejavnosti in pogoji za opravljanje posamezne vrste dopolnilne dejavnosti, določeni s to uredbo.

(2) V RKG se vpiše tudi letni dohodek iz dopolnilnih dejavnosti, ki ga nosilec dopolnilne dejavnosti sporoči v skladu s šestim odstavkom 101. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR in 26/14; v nadaljnjem besedilu: ZKme-1).

8. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja)

(1) Upravna enota po uradni dolžnosti ali na predlog pristojnega inšpektorja razveljavi dovoljenje, če niso več izpolnjeni pogoji iz te uredbe, ZKme-1 oziroma področnih predpisov, in dovoljenje izbriše iz RKG.

(2) Dovoljenje se razveljavi in izbriše iz RKG tudi na zahtevo nosilca dopolnilne dejavnosti ali če nosilec kmetije prekliche soglasje za opravljanje dopolnilne dejavnosti.

(3) Upravna enota o razveljavitvi ali prenehanju veljavnosti dovoljenja obvesti Finančno upravo Republike Slovenije in Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

III. OPRAVLJANJE DOPOLNILNIH DEJAVNOSTI

9. člen

(povezava s primarno dejavnostjo)

(1) Če je s to uredbo za opravljanje dopolnilne dejavnosti predpisan določen delež lastnih surovin, oziroma povezava s primarno kmetijsko oziroma primarno gozdarsko dejavnostjo, se ta delež oziroma povezava ugotavlja na podlagi:

- obsega površin v RKG;
- staleža živali v registrih živali, ki se vodijo v skladu s predpisi, ki urejajo živinorejo;
- prijavljenih površin in vrst kmetijskih rastlin na teh površinah oziroma staleža živali v zbirni vlogi, ki jo nosilec kmetije vsako leto vložijo v skladu s četrtem odstavkom 5. člena te uredbe;
- vpisa v centralni register objektov akvakulture in komercialnih ribnikov;
- obsega gozdnih zemljišč na podlagi zemljiškega katastra;
- povezanosti kmetije z vinogradom iz registra vinogradov oziroma
- vodenja evidenc, določenih v tej uredbi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek za kmetijo brez kmetijskih površin oddaja zbirne vloge ni obvezna v primeru opravljanja dopolnilne dejavnosti, povezane s čebelarstvom, predelave medu in čebeljih pridelkov ter apiturizma, mora pa biti nosilec dopolnilne dejavnosti vpisan v register čebelnjakov in mora sporočiti podatke v skladu s predpisom, ki ureja označevanje čebelnjakov.

10. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava primarnih kmetijskih pridelkov, gozdnih sadežev in zelišč)

(1) Med dopolnilne dejavnosti predelava primarnih kmetijskih pridelkov, gozdnih sadežev in zelišč (v nadaljnjem besedilu: predelava) spadajo naslednje dejavnosti z naslednjimi dodatnimi pogoji:

1. proizvodnja moke in drugih mlevskih izdelkov (kosmiči, kaše zdrob ipd.) (SKD 10.610 Mlinarstvo);
2. peka kruha in potic (SKD 10.710 Proizvodnja kruha, svežega peciva in slaščic);
3. proizvodnja testenin (SKD 10.730 Proizvodnja testenin);
4. peka peciva in slaščic (SKD 10.710 Proizvodnja kruha, svežega peciva in slaščic);
5. peka sadnega kruha (kruha z dodatki sadja ipd.), trajnega peciva, kolačev z dodatki (SKD 10.720 Proizvodnja prepečenca in piškotov; proizvodnja trajnega peciva in slaščic);
6. proizvodnja rastlinskega olja (SKD 10.410 Proizvodnja olja in maščob): v to skupino spada proizvodnja oljčnega, sojinega, orehovega, sončničnega olja, olja ogrščice, gorčičnega, lanenega olja, bučnega olja idr.;
7. predelava in konzerviranje krompirja (SKD 10.310 Predelava in konzerviranje krompirja);
8. proizvodnja sadnih in zelenjavnih sokov (SKD 10.320 Proizvodnja sadnih in zelenjavnih sokov);
9. predelava in konzerviranje sadja in zelenjave (SKD 10.390 Druga predelava in konzerviranje sadja in zelenjave): v to skupino spada predelava zelenjave, sadja, grozdja (ne za vino); zlasti proizvodnja marmelade, kompotov, namazov, konzerviranja surovin, sušenje surovin;
10. proizvodnja kisa (SKD 10.840 Proizvodnja začimb, dišav in drugih dodatkov);
11. predelava mesa (SKD 10.130 Proizvodnja mesnih izdelkov);
12. predelava mleka (SKD 10.510 Mlekarstvo in sirarstvo);
13. predelava medu, cvetnega prahu, matičnega mlečka, propolisa, in voska (SKD 10.890 Proizvodnja drugih prehrabnih izdelkov, drugje nerazvrščenih);
14. predelava zelišč (SKD 10.830 Predelava čaja in kave, SKD 10.840 Proizvodnja začimb, dišav in drugih dodatkov in SKD 10.390 Druga predelava in konzerviranje sadja in zelenjave): kmetija mora imeti v uporabi najmanj 0,1 ha površin z zelišči. Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena ni treba zagotavljati 50 odstotkov količin lastnih surovin v izdelku;
15. predelava gozdnih sadežev (SKD 10.390 Druga predelava in konzerviranje sadja in zelenjave): v to skupino spada predelava samoniklih gliv, kostaanja, žira, želoda, borovnic in drugih sadežev. Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena ni treba zagotavljati 50 odstotkov količin lastnih surovin v izdelku;
16. proizvodnja žganih pijač (SKD 11.010 Proizvodnja žganih pijač);
17. proizvodnja piva in medenega piva (SKD 11.050 Proizvodnja piva);
18. proizvodnja drugih fermentiranih pijač, sadnih vin, medice in peneče medice (SKD 11.030 Proizvodnja sadnih vin in podobnih fermentiranih pijač);
19. proizvodnja medenih likerjev in tinkture iz propolisa (SKD 11.010 Proizvodnja žganih pijač): za predelavo teh izdelkov ne veljajo določbe drugega odstavka tega člena o zagotovitvi 50 odstotkov količin lastnih surovin v izdelku. Zagotovljen mora biti lasten primarni čebelji pridelek. Žganje se lahko kupi na drugih kmetijah, ki imajo dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti proizvodnja žganih pijač.

(2) Za opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava mora kmetija pridelati najmanj 50 odstotkov količin lastnih surovin v izdelku, do 50 odstotkov količin surovin v izdelku pa lahko dokupi z drugih kmetij.

(3) Kot lastne surovine iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti: jajca, sadje, zelenjava, poljščine, žive živali, meso, mleko, med, cvetni prah, matični mleček. Voda se po tej uredbi ne šteje kot surovina.

(4) Nosilec dopolnilne dejavnosti lahko dokupi surovine na lokalnem trgu od drugih kmetij, ki v tekočem letu vložijo zbirno vlogo v skladu s četrtem odstavkom 5. člena te uredbe ali so vpisani v registru čebelnjakov v skladu z drugim odstavkom 5. člena te uredbe.

(5) Izven kmetij je dovoljen nakup tehnoloških surovin v skladu s proizvodno specifikacijo ali recepturo in nakup embalaže.

(6) Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenci A in B iz priloge I, ki je sestavni del te uredbe. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(7) Dopolnilna dejavnost predelava se opravlja na naslovu kmetije ali na naslovu nosilca kmetije.

(8) Če ima nosilec dopolnilne dejavnosti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava in prodaja izdelke iz te dopolnilne dejavnosti, dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti prodaja iz 12. člena te uredbe za te izdelke ni potrebno. Na vidnem mestu prodaje mora biti označeno, da so izdelki s kmetije nosilca dopolnilne dejavnosti predelava.

11. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava gozdnih lesnih sortimentov)

(1) Med dopolnilne dejavnosti predelava gozdnih lesnih sortimentov spadajo naslednje dejavnosti z naslednjimi dodatnimi pogoji:

1. izdelava lesnih briketov in pelet (SKD 16.290 Proizvodnja drugih izdelkov iz lesa, plute, slame in protja);
2. izdelava lesene embalaže (SKD 16.240 Proizvodnja lesene embalaže);
3. izdelava žaganega, skobljanega in impregniranega lesa (deske, tramovi), izdelava drogov, kolov, železniških pragov (SKD 16.100 Žaganje, skobljanje in impregniranje lesa);
4. izdelava enostavnih izdelkov iz lesa (SKD 16.290 Proizvodnja drugih izdelkov iz lesa, plute, slame in protja): v to skupino spada zlasti izdelava kompostnikov, vrtnih klopi in miz, ptičnice, valilnice, okvirji za satnice, struženi izdelki, ograje iz brun;
5. izdelava drv iz kupljenih gozdnih lesnih sortimentov in izdelava lesnih sekancev v predelovalnem obratu ali za proizvodnjo energije iz kupljenih gozdnih lesnih sortimentov (SKD 02.200 Sečnja).

(2) Lastne surovine morajo obsegati najmanj 20 odstotkov količine potrebnih surovin, do 80 odstotkov količin surovin v izdelku pa se lahko dokupi z drugih kmetij. Izven kmetij je dovoljen nakup dodatnega pritrtilnega materiala, ki je potreben za predelavo gozdnih lesnih sortimentov, zlasti lepilo, vijaki, sponke ipd.

(3) Dopolnilna dejavnost predelava gozdnih lesnih sortimentov se opravlja na naslovu kmetije, na naslovu nosilca kmetije ali na gozdnih površinah, ki so v lasti članov kmetije.

(4) Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenci A in B iz priloge I te uredbe. Podatki iz evidence A morajo izkazovati količine lastnih surovin, količine surovin z drugih kmetij in pritrtilni material. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(5) Če ima nosilec dopolnilne dejavnosti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava gozdnih lesnih sortimentov in prodaja izdelke iz te dopolnilne dejavnosti, dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti prodaja iz 12. člena te uredbe za te izdelke ni potrebno.

12. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti prodaja kmetijskih pridelkov in izdelkov s kmetij)

(1) Med dopolnilne dejavnosti prodaja kmetijskih pridelkov in izdelkov s kmetij (v nadaljnjem besedilu: prodaja) spadajo naslednje dejavnosti z naslednjimi dodatnimi pogoji:

1. prodaja na kmetiji (SKD 47.990 Druga trgovina na drobno zunaj prodajaln, stojnic in tržnic): v to skupino spada prodaja končnemu potrošniku lastnih pridelkov in izdelkov ter pridelkov in izdelkov z drugih kmetij, če ima druga kmetija dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava;

2. prodaja na lokalnem trgu (SKD 47.810 Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah z živili, pijačami in tobačnimi izdelki): v to skupino spada prodaja končnemu potrošniku na tržnicah, prodaja na premičnih prodajnih objektih, prodaja od vrat do vrat in prodaja na sejmih in prireditvah. Prodajajo se lastni pridelki in izdelki ter pridelki in izdelki z drugih kmetij, če ima druga kmetija dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava;

3. prodaja fizičnim in pravnim osebam za končno potrošnjo (SKD 47.990 Druga trgovina na drobno zunaj prodajaln, stojnic in tržnic): v to skupino spada prodaja fizičnim osebam, javnim zavodom in gostinskim obratom.

(2) Za opravljanje dopolnilne dejavnosti prodaja mora delež prodanih lastnih kmetijskih pridelkov in izdelkov znašati najmanj 30 odstotkov količine celotne prodaje v okviru dopolnilne dejavnosti prodaja, do 70 odstotkov količine pa je lahko z drugih kmetij. Ne glede na navedeno se lahko v primeru prodaje iz tretje točke prejšnjega odstavka prodajajo izključno lastni pridelki in izdelki.

(3) Zahtevani delež lastnih kmetijskih pridelkov in izdelkov iz prejšnjega odstavka se zagotavlja v koledarskem letu.

(4) Pri prodaji kmetijskih pridelkov in izdelkov je treba voditi evidenco C-1 iz priloge I te uredbe o lastnih in kupljenih pridelkih in izdelkih na letni ravni. V evidenco C-2 iz priloge I te uredbe se dnevno po končani prodaji vpišejo prodane količine. Evidenci morajo biti priloženi vsi računi. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(5) Pri opravljanju dopolnilne dejavnosti prodaja mora biti na vidnem mestu jasno označeno, kateri pridelki in izdelki so z lastne kmetije in kateri z druge kmetije (naziv in naslov kmetije).

13. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti vzreja in predelava vodnih organizmov)

(1) Med dopolnilne dejavnosti vzreja in predelava vodnih organizmov spadata naslednji dejavnosti z naslednjimi dodatnimi pogoji:

1. vzreja vodnih organizmov (SKD 03.220 Gojenje sladkovodnih organizmov): količina vzrejenih vodnih organizmov je lahko največ 5.000 kg letno;

2. predelava vodnih organizmov (SKD 10.200 Predelava in konzerviranje rib, rakov in mehkužcev): količina predelanih vodnih organizmov je lahko največ 10.000 kg letno, pri čemer mora biti najmanj 50 odstotkov vodnih organizmov iz lastne vzreje. Med predelavo vodnih organizmov spadajo zlasti filetiranje, dimljenje, prekajevanje, mariniranje.

(2) Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenci A in B iz priloge I te uredbe. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(3) Dopolnilna dejavnost vzreja in predelava vodnih organizmov se opravlja na naslovu kmetije ali na naslovu nosilca kmetije.

(4) Če ima nosilec dopolnilne dejavnosti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti vzreja in predelava vodnih organizmov in prodaja izdelke iz te dopolnilne dejavnosti, dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti prodaja iz prejšnjega člena za te izdelke ni potrebno. Na vidnem mestu prodaje mora biti označeno, da so izdelki s kmetije nosilca dopolnilne dejavnosti vzreja in predelava vodnih organizmov.

14. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti turizem na kmetiji)

(1) Med dopolnilne dejavnosti turizem na kmetiji, ki je gostinska dejavnost, spadajo naslednje dejavnosti:

1. turistična kmetija z nastanitvijo (SKD 55.202 Turistične kmetije s sobami) oziroma kampiranjem (SKD 55.300 Dejavnost avtokampov, taborov);

2. izletniška kmetija (SKD 56.105 Turistične kmetije brez sob);

3. vinotoč (SKD 56.105 Turistične kmetije brez sob);

4. osmica (SKD 56.105 Turistične kmetije brez sob).

(2) Za opravljanje dopolnilne dejavnosti turizem na kmetiji mora kmetija, ki nudi hrano, zagotoviti najmanj 50 odstotkov vrednosti lastnih surovin, ki so predmet ponudbe. Do 25 odstotkov vrednosti ponudbe lahko kmetija zagotovi z dokupom osnovnih surovin, ki so pridelane na drugih kmetijah z lokalnega trga ali ki so predelane na drugih kmetijah, ki imajo dopolnilno dejavnost predelava. Če nakup ni neposredno izveden na kmetiji, mora biti iz računa ali prevzema razviden izvor surovine. Do 25 odstotkov vrednosti ponudbe lahko kmetija dokupi surovine in izdelke v prosti prodaji.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek morajo gorsko višinske kmetije zagotoviti najmanj 40 odstotkov vrednosti lastnih surovin, ki so predmet ponudbe. Do 35 odstotkov vrednosti ponudbe lahko kmetija zagotovi z dokupom osnovnih surovin, ki so pridelane na drugih kmetijah z lokalnega trga ali ki so predelane na drugih kmetijah, ki imajo dopolnilno dejavnost predelava. Če nakup ni neposredno izveden na kmetiji, mora biti iz računa ali prevzema razviden izvor surovine. Do 25 odstotkov vrednosti ponudbe lahko kmetija dokupi surovine v prosti prodaji.

(4) Na vidnem mestu ponudbe mora biti označen izvor surovin (lastna kmetija, druga kmetija iz drugega ali tretjega odstavka tega člena oziroma surovine v prosti prodaji).

(5) Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenco D iz priloge I te uredbe. Podatki iz evidence D morajo izkazovati delež vrednosti lastnih surovin, delež vrednosti surovin iz drugih kmetij in delež vrednosti surovin v prosti prodaji. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(6) V okviru dopolnilne dejavnosti turizem na kmetiji se lahko nudijo sok, vino, jabolčnik in žgane pijače s kmetije ali drugih kmetij. Nudijo se lahko tudi pivo, ustekleničena voda, mineralna voda, kakav, čaj in kava, za katere se ne upoštevajo omejitve iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

15. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti turistična kmetija z nastanitvijo oziroma kampiranjem)

(1) Prostori, namenjeni opravljanju dopolnilne dejavnosti turistična kmetija z nastanitvijo oziroma kampiranjem, morajo biti urejeni v objektih, ki jih ima nosilec kmetije ali člani kmetije, na kateri se opravlja kmetijska dejavnost v lasti, v najmanj desetletnem najemu ali ima vpisano stavbno pravico za najmanj deset let.

(2) Turistična kmetija z nastanitvijo lahko gostu nudi nočitve v obliki urejenih sob, apartmajev ali prostora za kampiranje.

(3) Na turističnih kmetijah z nastanitvijo je lahko v sobah in apartmajih največ 30 ležišč.

(4) Nastanitvene zmogljivosti so lahko na naslovu kmetije, na kateri se opravlja dopolnilna dejavnost turistična kmetija z nastanitvijo oziroma kampiranjem in v vinogradu, ki pripada kmetiji, ki opravlja dopolnilno dejavnost turistična kmetija z nastanitvijo oziroma kampiranjem, če je vinograd vpisan v register vinogradov v skladu s predpisom, ki ureja vino.

(5) Na turistični kmetiji z nastanitvijo s prostorom za kampiranje je dovoljeno kampiranje za največ 30 oseb.

(6) Nosilec dopolnilne dejavnosti izkaže evidenco gostov z izpisom iz knjige gostov.

16. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti izletniška kmetija, vinotoč, osmica)

(1) Na izletniških kmetijah je lahko največ 60 sedežev pred objektom, 60 sedežev v objektu in največ 60 gostov naenkrat. Če ima ta kmetija tudi dovoljenje za opravljanje turizma na kmetiji z nastanitvijo, se v število gostov ne šteje število nastanitvenih gostov iz prejšnjega člena. Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenco F iz priloge I te uredbe. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(2) Na kmetiji, na kateri se opravlja dopolnilna dejavnost vinotoč, lahko ne glede na drugi in tretji odstavek 14. člena te

uredbe nudijo hladne prigrizke, kruh in pecivo, te kmetije ali druge kmetije, če imajo dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava. Ne glede na šesti odstavek 14. člena te uredbe se lahko nudi le vino iz lastne pridelave, dokupi pa se lahko ustekleničena naravna in mineralna voda. Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenco E iz priloge I te uredbe. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(3) V vinotočih je lahko največ 60 sedežev pred objektom, 60 sedežev v objektu in največ 60 gostov naenkrat.

(4) Na kmetiji, na kateri se opravlja dopolnilna dejavnost osmica, se lahko ne glede na šesti odstavek 14. člena te uredbe nudi le vino iz lastne pridelave, dokupi pa se lahko ustekleničena naravna in mineralna voda. Na kmetiji, na kateri se opravlja dopolnilna dejavnost osmica, lahko ne glede na drugi in tretji odstavek 14. člena te uredbe nudijo eno krajevno značilno toplo jed (kakor so na primer jota, štruklji in podobne jedi), hladne prigrizke, kruh in pecivo, te kmetije ali druge kmetije, če imajo dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava. Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenco E iz priloge I te uredbe. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(5) Na kmetiji, na kateri se opravlja dopolnilna dejavnost vinotoč in osmica, se ne smejo opravljati druge vrste dopolnilne dejavnosti turizem na kmetiji.

(6) Na kmetiji, na kateri se opravlja dopolnilna dejavnost osmica, lahko prodajajo in strežejo hrano in pijačo največ dvakrat na leto do deset dni. Nosilec dopolnilne dejavnosti osmica mora najpozneje 14 dni pred začetkom prodaje in strežbe hrane in pijače najaviti svoje odprtje inšpektoratu, pristojnemu za kmetijstvo, da se pregleda pripravljena količina surovin za ponudbo (kmetijski pridelki in izdelki).

(7) Dopolnilne dejavnosti izletniška kmetija, vinotoč in osmica se opravljajo na naslovu kmetije ali na naslovu nosilca kmetije ali zidanice.

17. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti negostinska turistična dejavnost)

(1) Med dopolnilne dejavnosti negostinska turistična dejavnost spadajo naslednje dejavnosti z naslednjimi dodatnimi pogoji:

1. prevoz potnikov z vprežnimi vozili in traktorji (SKD 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet): kmetija mora zagotoviti najmanj dve lastni živali ali traktor in vozilo za prevoz potnikov;

2. ježa živali (SKD 93.190 Druge športne dejavnosti): kmetija mora zagotoviti najmanj dve lastni živali za ježo;

3. oddajanje površin za piknike (SKD 93.299 Druge nerazvrščene dejavnosti za prosti čas): kmetija mora zagotoviti posebna mesta za kurišča, zavarovana pred požarom, in sanitarije za goste;

4. muzeji in tematske zbirke (SKD 91.020 Dejavnost muzejev): muzeji in tematske zbirke morajo biti povezani z dejavnostjo kmetije;

5. tematski parki (SKD 93.210 Dejavnost zabavišnih parkov): tematski parki morajo biti povezani z dejavnostjo kmetije;

6. apiturizem (SKD 68.200 Oddajanje in obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin): čebelar mora zagotoviti lasten čebelnjak oziroma stojišče s čebeljimi panji. Čebelar mora imeti najmanj 10 čebeljih družin. Čebelar mora zagotoviti sanitarije za goste;

7. športni ribolov na vodnih površinah na kmetiji (SKD 03.120 Sladkovodno ribištvo): kmetija mora zagotoviti sanitarije za goste.

(2) Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenco F iz priloge I te uredbe. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(3) Dopolnilna dejavnost negostinska turistična dejavnost se opravlja na lokalnem trgu.

18. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti, povezane s tradicionalnimi znanji na kmetiji, storitvami oziroma izdelki)

(1) Med dopolnilne dejavnosti, povezane s tradicionalnimi znanji na kmetiji, storitvami oziroma izdelki, spadajo naslednje dejavnosti z naslednjimi dodatnimi pogoji:

1. lončarstvo (SKD 23.410 Proizvodnja gospodinjske in okrasne keramike);

2. izdelava in oblikovanje keramike (SKD 90.030 Umetniško ustvarjanje);

3. pletarstvo (SKD 16.290 Proizvodnja drugih izdelkov iz lesa, plute, slame in protja);

4. tkalstvo (SKD 13.200 Tkanje tekstilij);

5. izdelovanje krpank (SKD 13.920 Proizvodnja končnih tekstilnih izdelkov, razen oblačil);

6. ročno pletenje in kvačkanje (SKD 14.390 Proizvodnja drugih pletenih in kvačkanih oblačil);

7. izdelovanje kvačkanih vezenin (SKD 13.990 Proizvodnja druge nerazvrščenih tekstilij);

8. domača suhorobarska galanterija in nadaljevanje stare suhorobarske dediščine (SKD 16.290 Proizvodnja drugih izdelkov iz lesa, plute, slame in protja);

9. medičarstvo – lectarstvo, dražgoški kruhki, medenjaki, pecivo in slaščice (SKD 10.720 Proizvodnja prepečenca in piškotov; proizvodnja trajnega peciva in slaščic): kmetija kupuje moko iz mlinov na lokalnem trgu;

10. svečarstvo (SKD 32.990 Drugje nerazvrščene predelovalne dejavnosti): dovoljena je uporaba naravnih gradiv;

11. sedlarstvo (SKD 15.120 Proizvodnja potovalne galanterije, sedlarskih in jermenarskih izdelkov);

12. coklarstvo (SKD 16.290 Proizvodnja drugih izdelkov iz lesa, plute, slame in protja);

13. umetnostno kovaštvo (SKD 25.500 Kovanje, stiskanje, vtiskovanje in valjanje kovin, prašna metalurgija);

14. domače tesarstvo – izdelovanje tradicionalnih lesenih preš za grozdje, kozolcev, tesarski detajli za potrebe ohranjanja spomenikov kulturne dediščine ali t. i. tesarsko restavracijsko, izdelovanje tesarskih replik (SKD 16.230 Stavbno mizarstvo in tesarstvo);

15. domače mizarstvo – izdelovanje mizarskih replik dediščine, mizarstvo restavracijsko, izdelovanje raznih domačih mizarskih izdelkov (SKD 16.230 Stavbno mizarstvo in tesarstvo);

16. rezbarstvo – izključno le ročno rezbarstvo brez uporabe mehaničnih strojnih orodij, rezbarstvo kot del restavracijskega in izdelovanje rezbarskih replik (SKD 16.290 Proizvodnja drugih izdelkov iz lesa, plute, slame in protja);

17. izdelovanje intarzij – lesne, slamnate, kovinske, kamnite intarzije (SKD 16.290 Proizvodnja drugih izdelkov iz lesa, plute, slame in protja);

18. čebričarstvo, sodarstvo (SKD 16.240 Proizvodnja lesene embalaže);

19. kolarstvo – izdelovanje lesenih koles za vozove, delov vozov in vozov v celoti – kmečkih vozov in kočij (SKD 30.990 Proizvodnja vprežnih in drugih vozil);

20. izdelovanje klekljanih čipk (SKD 13.990 Proizvodnja drugje nerazvrščenih tekstilij);

21. izdelovanje vezenin – razne veziljske tehnologije, npr. križni vbod, rišlje itd. (SKD 13.990 Proizvodnja drugje nerazvrščenih tekstilij);

22. piparstvo (SKD 32.990 Drugje nerazvrščene predelovalne dejavnosti);

23. slamnkarstvo – izdelki iz slamnatih kit, cekarji, klobuki in drugi izdelki (SKD 16.290 Proizvodnja drugih izdelkov iz lesa, plute, slame in protja);

24. izdelovanje narodnih noš – izdelovanje celot ali delov narodni noš (SKD 14.1 Proizvodnja oblačil, razen krznenih);

25. izdelovanje umetnega cvetja (SKD 32.990 Drugje nerazvrščene predelovalne dejavnosti): dovoljena je uporaba naravnih materialov, zlasti papirja in voska;

26. apnenčarstvo – žganje apna v klasičnih domačih, gozdnih apnenicah, največkrat tudi za potrebe varovanja spo-

menikov kulturne dediščine in zahtevne prenove (SKD 23.520 Proizvodnja apna in mavca);

27. umetnostno kamnoseštvo – replike starih kamnitih posod in podobno (SKD 90.030 Umetniško ustvarjanje);

28. vrvarstvo – lanene in konopljne vrvi (SKD 13.940 Proizvodnja vrvi, vrvic in mrež);

29. izdelovanje bičev (SKD 32.990 Druge nerazvrščene predelovalne dejavnosti);

30. izdelovanje maskot (SKD 90.030 Umetniško ustvarjanje);

31. izdelovanje replik slovenske kulturne dediščine (SKD 90.030 Umetniško ustvarjanje);

32. oglarstvo (SKD 02.200 Sečnja);

33. ročno poslikavanje najrazličnejših predmetov – replike skrinj, panjskih končnic, slik na steklu in drugih izdelkov naše dediščine (SKD 90.030 Umetniško ustvarjanje);

34. dekorativno oblikovanje iz naravnih in umetnih materialov (SKD 90.030 Umetniško ustvarjanje);

35. ročno izdelane igrače in lutke (SKD 32.400 Proizvodnja igrač in rekvizitov za igre in zabavo);

36. polstenje (SKD 13.990 Proizvodnja drugje nerazvrščenih tekstilij);

37. izdelava skodel, skrilj (SKD 16.230 Stavbno mizarstvo in tesarstvo);

38. krovstvo s slamo, skodlami in skriljem (SKD 43.910 Postavljanje ostrešij in krovska dela);

39. izdelki iz čebeljega voska (SKD 32.990 Drugje nerazvrščene predelovalne dejavnosti);

40. podkovno kovaštvo (SKD 01.620 Storitve za živinorejo, razen veterinarskih);

41. izdelava slame za krovstvo (SKD 16.290 Proizvodnja lesene embalaže);

42. aranžiranje, izdelava in prodaja vencev, šopkov in drugih aranžmajev iz na kmetiji vzgojenega cvetja ter travniških in gozdnih rastlin (SKD 47.761 Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah);

43. peka kruha in potic na tradicionalni način (SKD 10.710 Proizvodnja kruha, svežega peciva in slaščic): kmetija mora imeti lastno krušno peč in kurjenje z drvni. Kmetija kupuje moko iz mlinov na lokalnem trgu. Količina pečenega kruha je lahko največ 7.000 kg letno;

44. proizvodnja testenin na tradicionalni način (SKD 10.730 Proizvodnja testenin): kmetija kupuje moko iz mlinov na lokalnem trgu. Količina testenin je lahko največ 1.000 kg letno;

45. peka peciva in slaščic na tradicionalni način (SKD 10.710 Proizvodnja kruha, svežega peciva in slaščic): kmetija kupuje moko iz mlinov na lokalnem trgu. Količina pekovskega peciva je lahko največ 1.000 kg letno;

46. izdelki iz suhega cvetja in dišavnic (SKD 32.990 Druge nerazvrščene predelovalne dejavnosti);

47. predelava zelišč in dišavnic na tradicionalni način (SKD 10.840 Proizvodnja začimb, dišav in drugih dodatkov): pri izdelavi se smejo uporabljati samo oljčno olje, začimbe, čebelji vosek in smola.

(2) Dopolnilna dejavnost, povezana s tradicionalnimi znanji na kmetiji, storitvami oziroma izdelki, se lahko opravlja, če so izdelki in storitve narejeni na tradicionalni način, z uporabo tradicionalnih surovin ali uporabo tradicionalnih pripomočkov.

(3) Tradicionalna znanja, storitve oziroma izdelki morajo izhajati iz dolgoletne tradicije okolja, v katerem se nahaja kmetija. O ustreznosti izdelka domače obrti od 1. do 38. točke prvega odstavka tega člena in merilih za nadaljevanje rokodelske tradicije kraja odloča strokovna komisija za preverjanje domače in umetnostne obrti na podlagi predpisa o delovanju komisije in seznama dejavnosti, ki sodijo med domače in umetnostne obrti.

(4) Dopolnilna dejavnost, povezana s tradicionalnimi znanji na kmetiji, storitvami oziroma izdelki, se opravlja na naslovu kmetije ali na naslovu nosilca kmetije, razen dejavnosti oglarstvo, krovstvo s slamo, skodlami in skriljem, ki se opravljata na lokalnem trgu.

(5) Če ima nosilec dopolnilne dejavnosti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti iz tega člena, dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti prodaja iz 12. člena te uredbe ni potrebno.

(6) Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenco F iz priloge I te uredbe. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

19. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava rastlinskih odpadkov ter proizvodnja in prodaja energije iz obnovljivih virov)

(1) Med dopolnilne dejavnosti predelava rastlinskih odpadkov ter proizvodnja in prodaja energije iz obnovljivih virov spadajo naslednje dejavnosti z naslednjimi dodatnimi pogoji:

1. zbiranje in kompostiranje odpadnih organskih snovi (SKD 38.320 Pridobivanje sekundarnih surovin iz ostankov in odpadkov);

2. proizvodnja in prodaja energije iz lesne biomase (SKD 35.112 Proizvodnja električne energije v termoelektrarnah, jedrskih elektrarnah in SKD 35.140 Trgovanje z električno energijo): kmetija mora zagotoviti najmanj 20 odstotkov lastnih gozdnih lesnih sortimentov. Ogrevanje z biomaso lahko obsega največ 500 kW nazivne moči;

3. proizvodnja in prodaja energije iz gnoja in gnojnice ter rastlinskega substrata (SKD 35.112 Proizvodnja električne energije v termoelektrarnah, jedrskih elektrarnah in SKD 35.140 Trgovanje z električno energijo): kmetija mora imeti v reji živali, ki ustrezajo najmanj 50 glavam velike živine (v nadaljnjem besedilu: GVŽ) rejnih živali. Delež rastlinskega substrata je do 25 prostorninskih odstotkov. V substratu je največ deset prostorninskih odstotkov glavnega pridelka njiv in največ 15 prostorninskih odstotkov krme s travinja ali namensko sejanih dosevkov. Nazivna moč je omejena na največ 250 kW. Za pretvorbo števila živali v GVŽ se uporabljajo podatki iz zbirne vloge.

(2) Dopolnilna dejavnost predelava rastlinskih odpadkov ter proizvodnja in prodaja energije iz obnovljivih virov se opravlja na naslovu kmetije ali na naslovu nosilca kmetije.

20. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo in opremo, zakol živali ter ročna dela)

(1) Med dopolnilne dejavnosti storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo in opremo, zakol živali ter ročna dela spadajo naslednje dejavnosti z naslednjimi dodatnimi pogoji:

1. delo s traktorjem in drugo strojno opremo (SKD 01.610 Storitve za rastlinsko pridelavo);

2. vzdrževanje cest in pluzenje snega (SKD 81.290 Čiščenje cest in drugo čiščenje);

3. vzdrževanje zelenic (SKD 81.300 Urejanje in vzdrževanje zelenih površin in okolice);

4. sečnja (SKD 02.200 Sečnja);

5. spravilo lesa iz gozda (SKD 02.400 Storitve za gozdarstvo);

6. izdelava drv in lesnih sekancev iz gozdnih lesnih sortimentov za proizvodnjo energije (SKD 02.200 Sečnja);

7. izdelava lesnih briketov in pelet (SKD 16.100 Žaganje, skobljanje in impregniranje lesa);

8. gojenje in varstvo gozdov (SKD 02.100 Gojenje gozdov in druge gozdarske dejavnosti);

9. žaganje in skobljanje lesa (SKD 16.100 Žaganje, skobljanje in impregniranje lesa);

10. točenje medu in polnjenje čebeljih pridelkov ter izdelava satnic (SKD 10.890 Proizvodnja drugih prehrabmenih izdelkov, drugje nerazvrščenih);

11. zakol živali (Klanje živine SKD 10.110 Proizvodnja mesa, razen perutninskega, klanje perutnine SKD 10.120 Proizvodnja perutninskega mesa): število zaklanih živali ne sme preseči 1.000 GVŽ;

12. predelava mesa (SKD 10.130 Proizvodnja mesnih izdelkov);

13. predelava mleka (SKD 10.510 Mlekarstvo in sirarstvo);

14. stiskanje kmetijskih pridelkov za olje (SKD 10.410 Proizvodnja olja in maščob);

15. proizvodnja sadnih in zelenjavnih sokov (SKD 10.320 Proizvodnja sadnih in zelenjavnih sokov);

16. mletje žit (SKD 10.610 Mlinarstvo);

17. predelava in konzerviranje sadja in zelenjave (SKD 10.390 Druga predelava in konzerviranje sadja in zelenjave);

18. pakiranje pridelkov in izdelkov (SKD 82.920 Pakiranje);

19. opravljanje posebnih ročnih kmetijskih del na drugih kmetijah (SKD 81.300 Urejanje in vzdrževanje zelenih površin in okolice in SKD 01.610 Storitve za rastlinsko pridelavo): v to skupino spadajo cepljenje, obrezovanje drevja in podobna dela;

20. nadomeščanje na kmetijah (SKD 96.090 Druge storitvene dejavnosti, druge nerazvrščene): v to skupino spada nadomeščanje na kmetijah, kadar člani kmetije zagotavljajo pomoč oziroma zamenjavo za kmete na drugih kmetijah, jih nadomeščajo pri njihovem vsakdanjem delu, kadar je to potrebno zaradi razlogov, kakor so bolezen ali odsotnost.

(2) Najvišji dovoljeni obseg pri dopolnilni dejavnosti storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo in opremo, opravljanja posebnih ročnih kmetijskih del na drugih kmetijah ter nadomeščanje na kmetijah je do 1.000 ur letno na kmetijo.

(3) Za opravljanje dopolnilne dejavnosti iz 4., 5., in 8. točke prvega odstavka tega člena mora nosilec dopolnilne dejavnosti, člani kmetije oziroma zaposleni na kmetiji, ki izvajajo to dopolnilno dejavnost, izpolnjevati predpisane minimalne pogoje, ki jih morajo za opravljanje del v gozdovih izpolnjevati izvajalci del v gozdovih v skladu s predpisom, ki ureja minimalne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci del v gozdovih.

(4) Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenco F iz Priloge I te uredbe. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(5) Dopolnilna dejavnost storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo in opremo, zakol živali ter ročna dela se opravlja na lokalnem trgu.

21. člen

(opravljanje dopolnilne dejavnosti svetovanje in usposabljanje v zvezi s kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnostjo)

(1) Med dopolnilne dejavnosti svetovanje in usposabljanje v zvezi s kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnostjo spadajo naslednje dejavnosti z naslednjimi dodatnimi pogoji:

1. svetovanje o kmetovanju (SKD 85.590 Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje);

2. organiziranje delavnic ali tečajev (SKD 85.590 Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje): organizirajo se delavnice in tečaji, ki so povezani z vsebinami v zvezi s kmetijstvom in gozdarstvom;

3. usposabljanje na kmetiji (SKD 85.590 Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje): organizira se usposabljanje na kmetiji, ki je povezano z vsebinami v zvezi s kmetijstvom in gozdarstvom;

4. prikaz del iz kmetijske, gozdarske in dopolnilne dejavnosti (SKD 85.590 Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje);

5. svetovanje in prikazi iz kmečkih gospodinjstvih opravil (SKD 85.590 Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje).

(2) Za dejavnosti iz 1. do 3. točke prejšnjega odstavka mora imeti nosilec dopolnilne dejavnosti najmanj:

– srednjo strokovno izobrazbo s področja kmetijstva oziroma gozdarstva ali pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo s tega področja oziroma mojstrski izpit s tega področja ali

– izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih prve stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma raven izobrazbe, pridobljeno po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi najmanj prve stopnje.

(3) Na usposabljanju je lahko hkrati največ 60 oseb.

(4) Nosilec dopolnilne dejavnosti mora voditi evidenco F iz Priloge I te uredbe. Evidence je treba hraniti deset let od poslovnega dogodka.

(5) Dopolnilna dejavnost svetovanje in usposabljanje v zvezi s kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnostjo se opravlja na lokalnem trgu.

IV. NADZOR IN KAZENSKE DOLOČBE

22. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem določb te uredbe izvajajo pristojni inšpektorji v skladu z ZKme-1, nadzor nad področnimi predpisi za opravljanje posamezne dopolnilne dejavnosti pa pristojni inšpektorji v skladu s svojimi pooblastili.

23. člen

(prekrški)

Z globo od 200 do 600 evrov se za prekršek kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

– ne vodi evidenc iz 10., 11., 12., 13., 14., 16., 17., 18., 20. in 21. člena te uredbe;

– v evidencah iz 10., 11., 12., 13., 14., 16., 17., 18., 20. in 21. člena te uredbe navaja neresnične podatke;

– ne označi pridelkov, izdelkov, storitev in njihovega porekla v skladu z 10., 12., 13. in 14. členom te uredbe.

V. PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

24. člen

(uskladitev z novimi pogoji)

(1) Nosilci dopolnilne dejavnosti na kmetiji, ki so do uveljavitve te uredbe dopolnilno dejavnost na kmetiji opravljali v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR in 26/14), Uredbo o vrsti, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 61/05 in 45/08 – ZKme-1) in Uredbo o vrstah, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 12/14), morajo opravljanje te dejavnosti uskladiti z določbami te uredbe najpozneje do 1. januarja 2016.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek morajo nosilci dopolnilne dejavnosti na kmetiji, ki so prejeli sredstva iz naslova ukrepov razvoja podeželja in se jim do 1. januarja 2016 ne bo iztekla petletna obveznost iz odločbe o pravici do sredstev, opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji uskladiti z določbami te uredbe v 60 dneh po izteku petletne obveznosti iz odločbe o pravici do sredstev.

(3) Postopki za izdajo dovoljenja, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se končajo v skladu z določbami Uredbe o vrstah, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 12/14).

25. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe prenehajo veljati:

– Uredba o vrstah, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 12/14),

– Pravilnik o registraciji dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 79/05) in

– Pravilnik o vsebini vloge za izdajo dovoljenja za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 71/01, 88/01 in 83/05).

26. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00728-30/2014

Ljubljana, dne 28. julija 2014

EVA 2012-2330-0107

Vlada Republike Slovenije

mag. Alenka Bratušek l.r.
Predsednica

Priloga I: Evidenca o opravljanju dopolnilnih dejavnosti

EVIDENCA O OPRAVLJANJU DOPOLNILNIH DEJAVNOSTI

KMG-MID kmetije na kateri se opravlja dopolnilna dejavnost na kmetiji: _____

Ime in priimek nosilca kmetije: _____

Ime in priimek nosilca dopolnilne dejavnosti: _____

Vrsta dopolnilne dejavnosti na kmetiji: _____

Število dovoljenj za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji: _____

A) Evidenca o gibanju kmetijskih pridelkov in živine za opravljanje dopolnilne dejavnosti predelava primarnih kmetijskih pridelkov, gozdnih sadežev, zelišč, vodnih organizmov in gozdnih lesnih sortimentov

Zap. št.	Datum vpisa	Surovina	Enota	Lastni pridelek (označi)	Tehnološka surovina oziroma pritrilni material (označi)	Dokup na drugi kmetiji*			
						Naslov kmetije	KMG-MID	Račun št.	Datum nakupa
				☐	☐				
				☐	☐				
				☐	☐				
				☐	☐				
				☐	☐				

* Nosilec dopolnilne dejavnosti mora poleg te evidence hraniti vse račune v zvezi z opravljanjem dopolnilne dejavnosti.

B) Evidenca o predelavi primarnih kmetijskih pridelkov, gozdnih sadežev, zelišč, vodnih organizmov in gozdnih lesnih sortimentov

Izdelek _____

Zaporedna št.	Datum izdelave	Enota	Količina

Evidenca se vodi posebej za vsak izdelek.

C) Evidence opravljanja dopolnilne dejavnosti prodaje

C-1 Evidenca o gibanju kmetijskih pridelkov in izdelkov za opravljanje dopolnilne dejavnosti prodaja kmetijskih pridelkov in izdelkov s kmetij – letna raven

Zap. št.	Datum vpisa	Surovina	Enota	Lastni pridelek (označi)	Dokup na drugi kmetiji*		
					Naslov kmetije	KMG-MID	Račun št.

* Nosilec dopolnilne dejavnosti mora poleg te evidence hraniti vse račune v zvezi z opravljanjem dopolnilne dejavnosti.

C-2 Evidenca o prodaji kmetijskih pridelkov in izdelkov po posameznih dnevih za opravljanje dopolnilne dejavnosti prodaja kmetijskih pridelkov in izdelkov s kmetij

Datum: _____

Zap. št.	Pridelek / proizvod	Količ.	Prodaja z lastne kmetije	Prodaja dopol. dejav.	Prodaja s kmetije *	Prodaja s kmetije *	Prodaja s kmetije *	Prodaja s kmetije *
			☐	☐	☐	☐	☐	☐
			☐	☐	☐	☐	☐	☐
			☐	☐	☐	☐	☐	☐
			☐	☐	☐	☐	☐	☐

Opomba:

V stolpcih se označi ustrezni kvadrat z X.

*) Navede se kmetija, s katere se prodajajo izdelki.

Nosilec dopolnilne dejavnosti mora poleg te evidence hraniti vse račune v zvezi z opravljanjem dopolnilne dejavnosti.

D) Evidenca o gibanju kmetijskih pridelkov in živine za opravljanje dopolnilne dejavnosti turizem na kmetiji

Zap. št.	Lastne surovine*					Dokup na drugi kmetiji**					Dokup v prosti prodaji			
	Datum vpisa	Surovina	Enota	Cena na enoto	Vrednost**	Surovina	KMG-MID	Naslov kmetije	Račun št.	Datum nakupa	Vrednost	Račun št.	Datum nakupa	Vrednost

* Za lastne surovine se upoštevajo proizvajalne ali tržne cene.

** Nosilec dopolnilne dejavnosti mora poleg te evidence hraniti vse račune v zvezi z opravljanjem dopolnilne dejavnosti.

E) Evidenca o gibanju kmetijskih pridelkov in izdelkov za opravljanje dopolnilne dejavnosti vinotoč in osmica

Zap. št.	Lastne surovine				Dokup na drugi kmetiji*			
	Datum vpisa	Surovina	Enota	Surovina	KMG-MID	Naslov kmetije	Račun št.	Datum nakupa

* Nosilec dopolnilne dejavnosti mora poleg te evidence hraniti vse račune v zvezi z opravljanjem dopolnilne dejavnosti.

F) Evidenca o opravljenih storitvah (število oseb, število opravljenih ur s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo in podatki o drugih storitvah in izdelkih)

Vrsta storitve _____

Zaporedna št.	Količina*	Datum

Evidenca se vodi posebej za vsako storitev

* Podatek o številu opravljenih ur s kmetijsko ali gozdarsko mehanizacijo se vodi v urah. Podatki o številu oseb se vodijo po številu oseb na dan. Pri zakolu se vpiše število zaklanih živali na dan. Pri izdelavi izdelkov se vpiše število izdelkov na dan.

MINISTRSTVA

2547. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o plačilnih navodilih, SEPA direktnih obremenitvah, izpiskih o prometu in stanju, delnih izpisih ter obrestnih listih v papirni in elektronski obliki

Na podlagi drugega odstavka v zvezi s 3. točko prvega odstavka 4. člena in šeste alineje sedmega odstavka 22. člena Zakona o opravljanju plačilnih storitev za proračunske uporabnike (Uradni list RS, št. 59/10 in 111/13) izdaja minister za finance

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o plačilnih navodilih, SEPA direktnih obremenitvah, izpiskih o prometu in stanju, delnih izpisih ter obrestnih listih v papirni in elektronski obliki

1. člen

V Pravilniku o plačilnih navodilih, SEPA direktnih obremenitvah, izpiskih o prometu in stanju, delnih izpisih ter obrestnih listih v papirni in elektronski obliki (Uradni list RS, št. 109/12 in 44/13) se v 2. členu 9. točka spremeni tako, da se glasi:

»9. plačilno navodilo je naročilo proračunskega uporabnika UJP za negotovinsko poravnavo obveznosti ali terjatev v domači ali tuji valuti, Banki Slovenije oziroma banki za polog in dvig gotovine v domači ali tuji valuti v papirni ali elektronski obliki;«.

11. točka se črta.

Za črtno 11. točko se doda nova 11.a točka, ki se glasi:

»11.a plačilno navodilo za predložitev podatkov v elektronski obliki je plačilno navodilo, ki ga plačnik uporabi za negotovinsko poravnavo obveznosti v domači valuti ali tuji valuti z nazivom datoteke ISO 20022 XML, plačilno navodilo za SDD z nazivom datoteke SDD.xml in tuje plačilno navodilo za odliv z nazivom datoteke TPNO.txt;«.

12. točka se črta.

Za 14. točko se dodajo nova 14.a, 14.b in 14.c točka, ki se glasijo:

»14.a PDP poročilo je informacija o razčlenitvi pobranih dajatev na predhodnem davčnem podračunu;

14.b PCP poročilo je informacija o razčlenitvi pobranih dajatev na predhodnem carinskem podračunu;

14.c poročilo o terjatvah in obveznostih javnofinančnih prihodkov je obvestilo nadzornika računovodski službi javnofinančne blagajne o odprtih terjatvah in obveznostih za obdobje poročanja;«.

2. člen

Drugi odstavek 3. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Plačilna navodila se uporabljajo v skladu s spodnjo preglednico:

Vrsta plačilnega navodila	Oblika	Valuta	Vrsta plačilne transakcije		
			Domače	Čezmejne	Druge
UPN	papir	EUR	DA	DA	NE
TPNO 70	papir	Vse	DA*	DA	DA
TPNP 60	papir	Vse	NE	DA	DA
plačilno navodilo v elektronski obliki**	xml	EUR	DA	DA	NE
tuje plačilno navodilo	txt in xml	Vse	NE	DA	DA
plačilno navodilo za SDD	xml	EUR	DA	DA	NE

* v primeru več statističnih vrstic

** v spletni aplikaciji UJPnet naziv Evropski nalog.«.

3. člen

V 21. členu se beseda »plačilu« nadomesti z besedama »bremenitvi računac«.

4. člen

Prvi odstavek 23. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Struktura elektronske oblike plačilnih navodil, plačilnih navodil za SEPA direktno obremenitev, izpiskov o prometu

in stanju, delnih izpisov, obrestnih listov, PDP in PCP poročil, poročil o terjatvah in obveznostih javnofinančnih prihodkov, ter na računih diplomatsko-konzularnih predstavništev Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: struktura elektronske oblike) se objavi na spletni strani Ministrstva za finance. Zaradi zagotavljanja pravih podatkov o plačniku oziroma končnemu dolžniku ter o prejemniku oziroma končnem prejemniku sredstev, morajo biti izpolnjena vsa polja, kadar je plačnik hkrati dolžnik oziroma ko je prejemnik sredstev tudi končni prejemnik.«.

5. člen

V prvem odstavku 28. člena se beseda »plačilu« nadomesti z besedama »bremenitvi računa«.

6. člen

Naslov V. poglavja se spremeni tako, da se glasi:

»IZPISKI O PROMETU IN STANJU, DELNI IZPISI, OBRE-
STNI LISTI, PDP IN PCP POROČILA TER POROČILA O TER-
JATVAH IN OBVEZNOSTIH JAVNOFINANČNIH PRIHODKOV
V PAPIRNI IN ELEKTRONSKI OBLIKI«.

7. člen

Prvi odstavek 30. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) UJP proračunskim uporabnikom zagotavlja izpiske o prometu in stanju na podračunu, izpiske o prometu in stanju na gotovinskem računu, računih diplomatsko konzularnih predstavništev (v nadaljnjem besedilu: DKP) ali drugih predstavništev odprtih pri poslovnih bankah v državi, kjer ima DKP ali drugo predstavništvo sedež, PNTR, delne izpise o določenih transakcijah na podračunu, obrestne liste, PDP in PCP poročila ter poročila o terjatvah in obveznostih javnofinančnih prihodkov v oblikah primernih za tiskanje in elektronski obliki na UJPnet.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) O načinu posredovanja izpiskov o prometu in stanju na podračunu, izpiskov o prometu in stanju na gotovinskem računu, računih DKP ali drugih predstavništev odprtih pri poslovnih bankah v državi, kjer ima DKP ali drugo predstavništvo sedež, PNTR, delnih izpisov o dnevnem prometu ter določenih transakcijah na podračunu ter obrestnih listov, se dogovorita proračunski uporabnik oziroma nadzornik javnofinančnih prihodkov oziroma DKP ali drugo predstavništvo in UJP.«.

8. člen

Besedilo 31. člena se spremeni tako, da se glasi:

»V strukturo elektronske oblike je vključena lastnost in prava oblikovanja strukture datoteke v txt obliki, in sicer struktura datoteke z nazivom TPNO.txt predstavlja datoteko podatkov za predložitev tujega plačilnega navodila za odliv.«.

9. člen

V prvem odstavku 32. člena se 1. in 2. točka spremenita tako, da se glasita:

»1. struktura datotek z nazivom ISO 20022 XML predstavlja datoteko podatkov za predložitev domačih, čezmejnih in tujih plačilnih navodil,

2. struktura datoteke z nazivom Izpisek ISO 20022 XML predstavlja datoteko za prevzem izpiska o prometu in stanju na podračunu.«.

Za 4. točko, na koncu katere se pika nadomesti z vejico, se dodata nova 5. in 6. točka, ki se glasita:

»5. strukturi datotek z nazivom PDP_PPPPPPPPPPPPPPPPP_DMMLLLL.xml in PCP_PPPPPPPPPPPPPPPPP_DMMLLLL.xml predstavljata datoteki s podatki za prevzem PDP in PCP poročil,

6. struktura datoteke z nazivom Terjatve in obveznosti JFP.xml predstavlja datoteko za prevzem poročila o terjatvah in obveznostih javnofinančnih prihodkov.«.

KONČNA DOLOČBA

10. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-533/2014/8

Ljubljana, dne 24. julija 2014

ÉVA 2013-1611-0088

dr. Uroš Čufer l.r.
Minister
za finance

USTAVNO SODIŠČE

2548. Odločba o razveljavitvi 1. točke prvega odstavka 258. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju

Številka: U-I-148/13-15

Datum: 10. 7. 2014

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo Višjega sodišča v Ljubljani, na seji 10. julija 2014

o d l o č i l o:

Točka 1 prvega odstavka 258. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 28/09, 51/10 in 26/11) se razveljavi.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Višje sodišče v Ljubljani (v nadaljevanju predlagatelj) vlaga zahtevo za oceno ustavnosti prve alineje prvega odstavka 258. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ). Meni, da izpodbijana določba posega v načelo enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave. Predlagatelj navaja, da iz nje brez dvoma izhaja, da sta lahko temelj za izdajo predhodne odredbe (da torej ustrezata merilom za odločbo sodišča ali drugega organa, ki se glasi na denarno terjatev in ki še ni izvršljiva) tudi plačilni nalog in sklep o izvršbi, izdan na podlagi verodostojne listine, proti kateremu je bil vložen ugovor. To naj bi izhajalo tudi iz sodne prakse. Predlagatelj poudarja, da obe odločbi sodišče izda zgolj na podlagi upnikovega predloga, ne da bi bila dolžniku zagotovljena pravica do izjave. Predlogi za izvršbo na podlagi verodostojne listine naj ne bi imeli vseh obveznih sestavin za tožbo, zato naj bi pravdna sodišča po razveljavitvi izvršilnega dela sklepa o izvršbi pozivala tožnike k dopolnitvi tožbe. Predlagatelj očita prvi alineji prvega odstavka 258. člena ZIZ privilegirano obravnavo upnikov s sklepi o izvršbi na podlagi verodostojne listine v primerjavi s tožniki, ki so vložili tožbo v pravnem postopku. Prvi naj bi imeli možnost izposlovati izdajo predhodne odredbe vse od vložitve ugovora zoper sklep o izvršbi pa do izdaje sodbe prve stopnje, in to celo na podlagi nepopolne tožbe. Drugi naj med pravdo ne bi mogli pridobiti predhodne, pač pa le začasno odredbo. Predlagatelj ocenjuje, da izpodbijana določba iz istih razlogov neutemeljeno diskriminira tožene stranke, ki so to postale po uspešnem ugovoru zoper plačilni nalog ali sklep o izvršbi, izdan na podlagi verodostojne listine, v primerjavi s toženimi strankami, proti katerim je vložena tožba. Pravne stranke iz pravnih, ki se začnejo na različne načine, naj bi bile izenačene šele od izdaje sodbe prve stopnje naprej. Po predlagateljevem mnenju obstoječa ureditev neutemeljeno ugodneje obravnava tožnike iz ugovornega postopka v razmerju do tožnikov iz redne pravde tudi v primeru stečajja, ko naj bi prva skupina prišla do prednostnega poplačila, druga pa ne.

2. Predlagatelj (v naknadni vlogi) dopolnjuje svoje navedbe s pojasnilom, da se njegova zahteva ne nanaša na tiste izvršbe na podlagi verodostojne listine, kjer dolжник ne ugovarja. Nanašala naj bi se le na zadeve, ko se postopek nadaljuje v pravdi. Predlagatelj predstavlja krajšo raziskavo, ki jo je izvedel na vzorcu petdesetih pravnomočno rešenih zadev. Raziskava je pokazala, da se manj kot polovica sporov, ki so se začeli s predlogom za izvršbo na podlagi verodostojne listine, konča s popolnim uspehom tožeče stranke. Iz tega naj bi izhajalo, da ZIZ neutemeljeno enači plačilne naloge oziroma dajatvene dele sklepov o izvršbi, izdane na podlagi verodostojne listine, z odločbami iz 2. do 6. točke prvega odstavka 258. člena ZIZ. Predlagatelj trdi, da zakonodajalec neutemeljeno domneva,

da se bodo pravde, ki izvirajo iz izvršbe na podlagi verodostojne listine, končale s popolnim uspehom tožnika. Upa, da bo ugoditev zahtevi za oceno ustavnosti imela za posledico spremembo sodne prakse, po kateri se sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine, proti kateremu je vložen utemeljen ugovor, šteje za odločbo iz prvega odstavka 257. člena ZIZ. Predlagatelj opozarja, da je do znatnega povečanja pripada predlogov za izdajo predhodne odredbe prišlo po uveljavitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 26/11 – v nadaljevanju ZIZ-I) in da odločanje o teh predlogih (zlasti pa o ugovorih zoper sklepe o predhodnih odredbah) pomembno vpliva na čas odločanja sodišč v rednih pravnih.

3. Državni zbor ni odgovoril na zahtevo.

B. – I.

4. Člen 156 Ustave nalaga sodišču, ki pri odločanju v konkretni zadevi oceni, da je zakon, ki bi ga moralo uporabiti, protiustaven, naj postopek prekine in začne postopek pred Ustavnim sodiščem. Prekinitve postopka in mnenje sodišča o nujnosti uporabe določenega zakona ali dela zakona v sodnem postopku sta kot pogoja za začetek postopka za oceno ustavnosti določena tudi v prvem odstavku 23. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS). Predlagatelj je zahtevi priložil sklep o prekinitvi postopka odločanja o pritožbi zoper sklep o zavrnitvi predloga za izdajo predhodne odredbe do odločitve Ustavnega sodišča o skladnosti prve alineje prvega odstavka 258. člena ZIZ z Ustavo.

5. Predlagatelj navaja, da zahteva oceno ustavnosti »prve alineje prvega odstavka« 258. člena ZIZ. Iz zahteve je razvidno, da je predlagatelj zgolj spregledal, da je prvi odstavek 258. člena ZIZ členjen na točke, in da ima dejansko v mislih 1. točko prvega odstavka 258. člena ZIZ. Poleg tega je iz zahteve jasno razvidno, da predlagatelj po vsebini ne nasprotuje (le) domnevi kot taki, da je podana nevarnost, da bo uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena (1. točka prvega odstavka 258. člena ZIZ je namreč členjena na dve alineji, ki vsebujeta dva ločena abstraktna dejanska stanova zadevne domneve). Uporaba teh domnev sloni na predpostavki, da je predhodno odredbo sploh mogoče izdati na podlagi (še ne izvršljivega) plačilnega naloga ali sklepa o izvršbi, izdanega na podlagi verodostojne listine.¹ Ravno to predpostavko predlagatelj sicer sprejema, vendar tudi izpodbija kot protiustavno. Med drugim problem vidi v tem, da zakon že kar sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine, proti kateremu je vložen utemeljen ugovor, šteje za nepravnomočno sodbo. Tudi iz drugih navedb v zahtevi je mogoče z gotovostjo ugotoviti, da predlagatelj ocenjuje, da je protiustavno to, da sta plačilni nalog in sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine lahko odločbi sodišča ali drugega organa, ki se glasita na denarno terjatev in ki še nista izvršljivi, iz prvega odstavka 257. člena ZIZ, torej temelja za izdajo predhodne odredbe.

6. Predlagatelj izhaja iz stališča, da je izrecna omemba plačilnega naloga in sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine v 1. točki prvega odstavka 258. člena ZIZ nepremostljiva prepreka za takšno razlago prava v konkretnih primerih, ki bi ti dve sodni odločbi izločila iz nabora sodnih odločb, na podlagi katerih se lahko izda predhodna odredba. In to kljub temu, da navedena določba na videz določa le, kdaj je podana nevarnost za uveljavitev terjatve kot pogoj za izdajo predhodne odredbe. Ustavno sodišče se s tem stališčem predlagatelja strinja² in

¹ V nadaljevanju Ustavno sodišče to sodno odločbo označuje kot »sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine«.

² V prvotnem besedilu ZIZ (Uradni list RS, št. 51/98) je tedaj veljavna 1. točka prvega odstavka 258. člena omenjala le »plačilni nalog in sklep o izvršbi, izdan na podlagi menice ali čeka, proti kateremu je bil pravočasno vložen ugovor«. Sedaj veljavno ureditev je uveljavil 4. člen ZIZ-I (glej tudi sklep Vrhovnega sodišča št. II Ips 14/2010 z dne 25. 3. 2010).

zato šteje, da so izpolnjeni pogoji za presojo skladnosti z Ustavo 1. točke prvega odstavka 258. člena ZIZ v delu, v katerem iz nje izhaja, da je mogoče predhodno odredbo izdati na podlagi sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine in plačilnega naloga, proti katerima je bil vložen ugovor in ki torej še nista pravnomočna.

B. – II.

7. Po pravnomočnosti sklepa o ugovoru zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine (s katerim sodišče razveljavi ta sklep v delu, v katerem je dovolilo izvršbo in določilo izvršitelja) o predlogu za predhodno odredbo odloči sodišče, pred katerim je uveden pravični postopek (drugi odstavek 256. člena ZIZ). To je tisto sodišče, ki – kot pri ugovoru zoper plačilni nalog – odloča o tem, ali naj del sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine, s katerim je bilo dolžniku naloženo, naj terjatev plača, ostane v celoti ali deloma v veljavi ali pa se razveljavi (drugi odstavek 62. člena ZIZ v zvezi s tretjim odstavkom 436. člena Zakona o pravnem postopku, Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo in 45/08 – v nadaljevanju ZPP). Kot izhaja iz 257. člena ZIZ, izda pristojno sodišče predhodno odredbo na podlagi odločbe sodišča ali drugega organa, ki se glasi na denarno terjatev in ki še ni izvršljiva, če izkaže upnik za verjetno nevarnost, da bo sicer uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena, pri čemer se ta določba izrecno uporablja tudi za poravnavo, sklenjeno pred domačim sodiščem ali upravnim organom, iz katere terjatev še ni zapadla, ali pred notarjem v obliki notarskega zapisa, ki je izvršilni naslov. Ko ima upnik v rokah ustrezno odločbo,³ ki je lahko podlaga za izdajo predhodne odredbe, se torej šteje, da je verjetnost obstoja terjatve izkazana v zadostni meri, da je mogoče zavarovanje s predhodno odredbo – upnik mora kot verjetno dokazati le še nevarnost za končno uveljavitev terjatve. Člen 258 ZIZ upnika glede tega zahtevnega dokazovanja v taksativno določenih primerih razbremenjuje, saj vsebuje v šestih točkah prvega odstavka sedem različnih domnevih baz, od katerih je vsaka temelj za domnevo, da bo brez predhodne odredbe uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena. Izpodbijana 1. točka prvega odstavka 258. člena ZIZ se, skupaj z uvodnim stavkom prvega odstavka, glasi:⁴

»Šteje se, da je podana nevarnost v smislu 257. člena tega zakona, če se predlog za zavarovanje s predhodno odredbo opira na katero od naslednjih odločb:

1. na plačilni nalog in na sklep o izvršbi, izdan na podlagi verodostojne listine, proti kateremu je bil pravočasno vložen ugovor, če:

– dolžnik v ugovoru zanika obstoj obligacijskega razmerja z upnikom, upnik pa predloži listino, iz katere izhaja verjetnost obstoja obligacijskega razmerja ali

– je bil plačilni nalog ali sklep o izvršbi izdan na podlagi menice ali čeka; [...]

8. Tipi predhodnih odredb, ki jih lahko odredi sodišče, so naštetih v 260. členu ZIZ. Na podlagi predhodne odredbe praviloma nastane zastavna oziroma prednostna poplačilna pravica upnika.⁵ V sklepu o predhodni odredbi morajo biti navedeni

³ S to besedo Ustavno sodišče označuje tudi druge akte, na katerih lahko temelji predhodna odredba, ki sicer ne izpolnjujejo pogojev za »odločbo«, torej za zavezujočo javnopravno oblastno odločitev pristojnega organa (npr. neposredno izvršljiv notarski zapis).

⁴ Obstoj te določbe preprečuje razlago, da plačilni nalog in sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine nista odločba sodišča ali drugega organa, ki se glasi na denarno terjatev in ki še ni izvršljiva, iz prvega odstavka 257. člena ZIZ.

⁵ Z rubežem premožnin in morebitnim vpisom rubeža v ustrezni register, rubežem denarne terjatve ali terjatve, da se izročijo stvari, rubežem drugih premoženskih oziroma materialnih pravic, prepovedjo organizaciji za plačilni promet, da ne sme dolžniku ali komu drugemu po njegovem nalogu izplačati z njegovega računa denarnega zneska, za katerega je odredilo predhodno odredbo (po stališču Višjega sodišča v Celju v sodbi št. Cpg 343/2012 z dne 6. 2. 2013), in z vpisom zastavne pravice v sodni register na deležu družbenika v družbi oziroma v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev na nematerializiranem vrednostnem papirju.

znesek zavarovane terjatve z obrestmi in stroški ter odrejeno zavarovanje in čas, za katerega jo sodišče dovoljuje (ne dlje kot osem dni po nastopu pogojev za izvršbo); ta čas je mogoče na upnikov predlog podaljšati, če poteče, preden postane odločba, na podlagi katere je bila izdana predhodna odredba, izvršljiva (tretji odstavek 263. člena ZIZ).

9. Izpodbijana 1. točka prvega odstavka 258. člena ZIZ posredno določa, kot je bilo pojasnjeno, da je predhodno odredbo mogoče izdati na podlagi plačilnega naloga in sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine, proti katerima je bil pravočasno vložen ugovor⁶ (ker je tisti del sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine, s katerim je dolžniku naloženo plačilo, po svoji naravi plačilni nalog,⁷ Ustavno sodišče v nadaljevanju obrazložitve te odločbe za obe sodni odločbi – za tisto, izdano po postopku iz 29. poglavja 3. dela ZPP, in (v dajatvenem delu) za tisto, izdano na podlagi tretjega in četrtega odstavka 44. člena ZIZ – uporablja izraz »plačilni nalog«).

10. Sodišče izda zoper toženo stranko plačilni nalog iz prvega odstavka 431. člena ZPP, kadar se tožbeni zahtevki nanašajo na zapadlo denarno terjatev, dokazano z verodostojno listino, ki je tožbi priložena⁸ v izvorniku ali overjenem prepisu (za verodostojne listine veljajo zlasti javne listine, overjene zasebne listine, menice in čeki s protestom in povratnimi računi, če so ti potrebni za nastanek zahtevka, izpiski iz overjenih poslovnih knjig, fakture, listine, ki imajo po posebnih predpisih pomen javnih listin). Plačilni nalog izda sodišče zgolj na podlagi procesnega gradiva, ki ga prispeva upnik, in v njem tožencu naloži, naj v osmih dneh (v meničnih in čekovnih sporih pa v treh dneh) po prejemu plačilnega naloga izpolni tožbeni zahtevki ali v istem roku obrazloženo ugovarja zoper plačilni nalog (drugi in četrty odstavek 433. člena ZPP). Če toženec pravilno ugovarja, se o obstoju sporne terjatve odloči v kontradiktornem pravnem postopku. Sodišče v njem odloči, ali ostane izdani plačilni nalog v celoti ali deloma v veljavi ali pa se razveljavi (tretji odstavek 436. člena ZPP). Teorija pojasnjuje, da je poglobljena značilnost opisane »mandatnega«) postopka izdaja sklepa z nalogom tožencu, naj plača zgolj na temelju predloga tožnika in ne da bi se imel pred izdajo sklepa možnost izjaviti, to je *ex parte*.⁹

11. Postopek z drugo vrsto plačilnega naloga (tistega iz ZIZ, vsebovanega v sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine) je v bistvenem podobnem postopku s plačilnim nalogom po ZPP.¹⁰ Pri odločanju na podlagi predloga za izvršbo na podlagi verodostojne listine ne gre za nič drugega kot za

⁶ V zvezi s sklepom o izvršbi na podlagi verodostojne listine je mišljeno, da je dolžnik z ugovorom sklep o izvršbi izpodbijal v celoti ali tudi samo v delu, v katerem mu je bilo naloženo, naj terjatev plača.

⁷ Torej nalog toženi stranki/dolžniku, naj izpolni tožbeni zahtevki, ki se nanašajo na zapadlo denarno terjatev (prvi odstavek 431. člena ZPP). Vrhovno sodišče v sklepu št. II Ips 14/2010 izpostavlja, da je dajatveni del sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine (ali nalog za plačilo v takem sklepu) vsebinsko enak plačilnemu nalogu v pravnem postopku. Oba namreč nalagata dolžniku oziroma tožencu plačilo določenega zneska in oba sodišče izda na podlagi presoje verodostojne listine.

⁸ Samo, če se zahtevki nanašajo na denarno terjatev, ki ne presega 2.000 EUR, sodišče izda plačilni nalog, čeprav tožbi ni priložena verodostojna lista, so pa v njej navedeni podlaga in višina dolga ter dokazi, s katerimi se lahko ugotovi resničnost tožbenih navedb (prvi odstavek 432. člena ZPP).

⁹ V. Rijavec v: L. Ude, A. Galič (red.), Pravnici postopek, zakon s komentarjem, 3. knjiga, GV Založba in Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana 2009, str. 667.

¹⁰ Vrhovno sodišče zato v sklepu št. II Ips 14/2010 navaja, da sta situaciji praktično identični. Postopek z izvršbo na podlagi verodostojne listine je namreč koncipiran tako, da sta združena posebni, skrajšani pravnici postopek za izdajo plačilnega naloga in izvršilni postopek. Zato sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine vsebuje dva dela: prvi, kondemnatorni ali dajatveni, nalaga dolžniku plačilo izterjevane terjatve (nalog za plačilo), drugi pa dovoljuje izvršbo.

izdan plačilni nalog, ki mu sledi pogojna dovolitev izvršbe.¹¹ To drži ne glede na določene posebnosti postopka v ZIZ, kot sta možnost vlaganja predloga za izvršbo v elektronski obliki in opustitev zahteve po dejanski predložitvi verodostojne listine predlogu za izvršbo, ker zadošča le upnikova trditev o njenem obstoju.¹² Bistveno je, da predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine ne vsebuje dejanske podlage zahtevka in dokazov,¹³ ter to, da je kontradiktornost praviloma šele naknadna (tako kot pri plačilnem nalogu po ZPP), pa tudi to, da po pravilnem ugovoru dolžnika zoper sklep o izvršbi (tudi) v delu, v katerem se nahaja plačilni nalog, sodišče razveljavi sklep o izvršbi v delu, v katerem je dovolilo izvršbo in določilo izvršitelja, in opravljena izvršilna dejanja, nato pa – samo ali drugo pristojno sodišče – nadaljuje postopek kot pri ugovoru zoper plačilni nalog (drugi odstavek 62. člena ZIZ).¹⁴

12. Predlagatelj uveljavlja protiuustavnost izpodbijane ureditve z vidika splošnega načela enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave.

13. Temeljno vprašanje, do katerega se mora v tej zadevi opredeliti Ustavno sodišče, je vprašanje morebitne nedopustne privilegiranosti upnikov,¹⁵ ki imajo možnost (po ZPP ali ZIZ) za svojo terjatev izposlovati plačilni nalog, v primerjavi z upniki, ki morajo terjatev uveljavljati s tožbo v rednem pravnem postopku. Predlagatelj izpostavlja tudi zrcalno plat tega očitka, tisto o nedopustno slabši obravnavi dolžnikov po plačilnem nalogu v primerjavi z dolžniki po rednih tožbah, vendar je za odločitev Ustavnega sodišča zadoščala obravnava predlagateljevih trditvev z vidika upnikov. Po oceni predlagatelja je protiuustavno to, da so vse stranke pravnih postopkov glede pogojev za izdajo predhodne odredbe in enakem položaju šele od izdaje sodbe prve stopnje naprej (predlagatelj ima v mislih sodbo iz tretjega odstavka 436. člena ZPP, s katero sodišče odloči, ali ostane plačilni nalog v celoti ali deloma v veljavi ali pa se razveljavi, in sodbo, izdano v rednem pravnem postopku). Pred izdajo sodbe prve stopnje pa naj bi protiuustavno imeli možnost pridobiti predhodno odredbo – in to brez možnosti izjave dolžnika o zahtevku in na podlagi vloge, ki ne izpolnjuje pogojev za tožbo po prvem odstavku 180. člena ZPP¹⁶ – le upniki iz postopkov za izdajo plačilnega naloga.

14. Splošno načelo enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave, ki se na področju sodnih postopkov izraža kot pravica do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave, terja, da zakonodajalec bistveno enake položaje ureja enako. Če zakonodajalec takšne položaje ureja različno, pa mora za razlikovanje obstajati razumen razlog, ki izhaja iz narave stvari.¹⁷ Splošno načelo enakosti zakonodajalca zavezuje tudi, da v bistvenem različne položaje ureja različno. Načelo enakosti pred zakonom ne pomeni, da predpisi nikoli ne bi smeli različno urejati enakih položajev pravnih subjektov ali enako urejati njihovih različnih položajev, ampak da tega ne smejo početi samovoljno, brez razumnega in stvarnega razloga, ki izhaja iz narave stvari.

¹¹ V. Rijavec, nav. delo, str. 668.

¹² Glej 41. člen ZIZ.

¹³ Prav tam.

¹⁴ V tem primeru se predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine, ki je bil podlaga za izdajo delno razveljavljenega sklepa o izvršbi, obravnava kot tožba v pravnem postopku.

¹⁵ To oznako Ustavno sodišče uporablja tudi za »tožnike« iz mandatne tožbe po ZPP.

¹⁶ Navedena določba zahteva, da mora tožba obsegati določen zahtevek glede glavne stvari in stranskih terjatev, dejstva, na katera tožnik opira zahtevek, dokaze, s katerimi se ta dejstva ugotavljajo, in druge podatke, ki jih mora imeti vsaka vloga.

¹⁷ Glej odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-68/04 z dne 6. 4. 2006 (Uradni list RS, št. 45/06, in OdlUS XV, 26), št. U-I-275/05 z dne 6. 12. 2007 (Uradni list RS, št. 118/07, in OdlUS XVI, 85), št. U-I-218/07 z dne 26. 3. 2009 (Uradni list RS, št. 27/09, in OdlUS XVIII, 12), št. U-I-287/10 z dne 3. 11. 2011 (Uradni list RS, št. 94/11) in št. U-I-149/11 z dne 7. 6. 2012 (Uradni list RS, št. 51/12).

15. Temeljna predpostavka za kršitev načela enakosti je, da sploh gre za bistveno enake oziroma bistveno različne položaje. V tem primeru Ustavno sodišče medsebojno primerja položaja dveh skupin upnikov. Na eni strani so upniki, ki izkažejo verjetnost obstoja terjatve s sodbo prve stopnje, izdano po običajnem, »polnem« kontradiktornem postopku na prvi stopnji, ki se je vodil na podlagi popolne tožbe z jasno in diferencirano dejansko podlago zahtevka, ter po ustnem, neposrednem in javnem obravnavanju, kjer so se skrbno pretresale trditve in izvajali dokazi obeh strank postopka. Na drugi strani so upniki s plačilnim nalogom, ki do temelja za izdajo predhodne odredbe pridejo (praviloma) v pisnem postopku, brez naroka, na podlagi enostransko prispevanega procesnega gradiva, v bistvu pa golih trditvev o obstoju terjatve, na podlagi vloge, ki ne izpolnjuje meril za popolno tožbo po ZPP,¹⁸ in ne da bi se pred izdajo plačilnega naloga dolžnik mogel o njihovem zahtevku sploh izjaviti. Ti upniki pridejo do plačilnega naloga na podlagi priložene verodostojne listine¹⁹ ali celo le trditve o njenem obstoju, na podlagi lastnih enostranskih navedb o obstoju terjatve, ne da bi terjatev sodišče sploh že ugotovilo v »pravem« sodnem postopku in na podlagi vsebinskega sojenja, ko prideta do besede obe stranki, pač pa sodišče enostavno zaupa v podatke, ki jih prispeva upnik.

16. Položaja navedenih dveh kategorij upnikov se po presoji Ustavnega sodišča v temelju znatno razlikujeta. Upnikom s plačilnim nalogom za to, da lahko izposlujejo predhodno odredbo, ni treba po enakovrednem soočanju argumentov obeh strank prepričati sodišča prve stopnje o utemeljenosti svojega zahtevka, pač pa zadošča plačilni nalog – pridobljen v močno skrajšanem sumarnem postopku na podlagi zgolj lastnih trditvev. Ne glede na to, katero od (med seboj po dejanski dokazni teži sicer močno različnih) verodostojnih listin ima tak upnik v posesti, je dejstvo, da verodostojna listina ni neizvršljiva sodba ali enakovredna podlaga za predhodno odredbo (kot na primer nezapadla sodna poravnava). Zgolj obstoj verodostojne listine same po sebi, življenjsko gledano, praviloma ne more izkazovati verjetnosti obstoja upniško-dolžniškega razmerja z enako težo kot neizvršljiva sodba. Sodba prve stopnje, s katero je sodišče dolžniku naložilo plačilo terjatve, je sicer lahko po pritožbi še razveljavljena ali spremenjena, vendar je po zanesljivosti ugotovljenih dejstev ter uporabljenega prava že zaradi postopka svojega nastanka nekaj povsem drugega kot plačilni nalog, proti kateremu je dolžnik vložil ugovor, in je šele treba v celoti opraviti postopek ugotavljanja utemeljenosti zahtevka, v katerem se bo izkazalo, ali je tožnik resnično upnik in toženec resnično dolžnik.²⁰

17. Upniki z neizvršljivo sodbo iz rednega pravnega postopka so torej v bistveno različnem (težjem) položaju od upnikov s plačilnim nalogom glede na merilo, kaj (in ob kakšni možnosti sodelovanja nasprotne stranke v postopku) od njih zahteva pravni red, da pridejo do sodne odločbe, ki je lahko podlaga za izdajo predhodne odredbe. Vendar ti dve kategoriji upnikov, potem ko obstaja odločba sodišča ali drugega organa, ki se glasi na denarno terjatev in ki še ni izvršljiva, pravni red glede dosegljivosti zadevnega sredstva zavarovanja vseeno enači: oboji pridejo do predhodne

¹⁸ V predlogu za izdajo plačilnega naloga/sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine upniku ni treba navesti dejanske podlage zahtevka v obsegu, ki bi omogočil njegovo jasno identifikacijo in ločitev od morebitnih drugih zahtevkov, kot to velja za tožbo.

¹⁹ Pri samem nastanku verodostojne listine sta lahko sodelovali obe stranki (na primer overjena obligacijska pogodba), lahko gre za enostransko izjavo volje dolžnika (na primer menica), lahko pa celo le za listino, ki jo je povsem samostojno izdelal upnik (na primer faktura, izpisek iz poslovnih knjig).

²⁰ Primerjaj z 10. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-286/12, U-I-266/12 z dne 4. 6. 2014 (Uradni list RS, št. 45/14).

odredbe, če izkažejo za verjetno nevarnost, da bo brez predhodne odredbe uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena (prvi odstavek 257. člena ZIZ). Ravno v tem je bistvo izpodbijanega enačenja različnih položajev. Njegov temelj je v izpodbijani 1. točki prvega odstavka 258. člena ZIZ, ki preprečuje razlago, da predhodna odredba ne more temeljiti na neizvršljivem plačilnem nalogu.

18. Ustavno sodišče mora zato presoditi, ali je za izpodbijano enačenje različnih kategorij upnikov iz pravnih oziroma izvršilnih postopkov podan razumen in stvaren razlog. Drugače povedano, osredotoča se na vprašanje, ali je ustavno dopustno predhodno odredbo – v korist določene kategorije upnikov – izdati že na podlagi nepravnomočnega plačilnega naloga, proti kateremu je bil vložен ugovor. Izpodbijana ureditev je bila uveljavljena z ZIZ-I, vendar zakonodajno gradivo k tej noveli poudarja predvsem novo domnevo nevarnosti za uveljavitev terjatve iz prve alineje 1. točke prvega odstavka 258. člena ZIZ (domneva učinkuje, ko dolžnik v ugovoru zanika obstoj obligacijskega razmerja z upnikom, upnik pa predloži listino, iz katere izhaja verjetnost obstoja obligacijskega razmerja).²¹ Tudi če Ustavno sodišče šteje, da je razlog za izpodbijano ureditev večanje učinkovitosti izvršilnega postopka, je treba poudariti, da učinkovitost sama po sebi ne more biti razumen in stvaren razlog za izpodbijano enačenje v bistvenem različnih položajev, torej upnikov s plačilnim nalogom in upnikov/tožnikov iz kontradiktornega pravnega postopka, ki morajo vložiti mnogo večje procesne napore in trpeti mnogo večjo negotovost, da pridobijo sodno odločbo, na podlagi katere je mogoča predhodna odredba.

19. Zakonodajalec je z izpodbijano ureditvijo v bistvenem različne položaje obravnaval enako, ne da bi imel za enako obravnavo razumen razlog, ki bi izhajal iz narave stvari. Glede na navedeno je presojeni del 1. točke prvega odstavka 258. člena ZIZ v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave in ga je Ustavno sodišče razveljavilo.²² Razveljavilo je tudi preostanek izpodbijane določbe, saj sta obe alineji 1. točke prvega odstavka 258. člena ZIZ z domnevama nevarnosti v celoti vezani na ureditev, da sta plačilni nalog in sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine, proti katerima je vložен ugovor, lahko podlagi za izdajo predhodne odredbe, in brez te ureditve ostaneta brez vsakršnega pomena.

C.

20. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 43. člena ZUstS in druge alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11) v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodnika dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič - Horvat, Jasna Pogačar, dr. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno.

mag. Miroslav Mozetič l.r.
Predsednik

²¹ V gradivu k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvršbi in zavarovanju z dne 10. 3. 2011, EVA 2011-2011-0023, str. 12–14, Vlada navaja, da je institut ugovora zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine mogoče zlorabljeni s pavšalnimi ugovori, da dolžnik ni v nobenem razmerju z upnikom, za kar dolžniku ni treba predlagati dokazov. Po oceni Vlade je bilo zato treba sprejeti ostrejšje ukrepe za omejitev možnosti zlorab, in sicer s takšnimi spremembami instituta predhodnih odredb, da se že obstoječe izjeme v zvezi z dokazovanjem verjetnosti nevarnosti razširijo še na primer, ko je proti sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine ali plačilnemu nalogu vložен pavšalni ugovor, v katerem dolžnik zanika obligacijsko razmerje z upnikom. Tako naj bi se upniki izognili včasih zelo težavnemu dokazovanju obstoja nevarnosti, da terjatev ne bo uspešno uveljavljena.

²² Torej del, ki se glasi: »[...] na plačilni nalog in na sklep o izvršbi, izdan na podlagi verodostojne listine, proti kateremu je bil pravočasno vložен ugovor, če [...]«.

2549. Odločba o ugotovitvi, da je prvi odstavek v zvezi z drugim in tretjim odstavkom 11. člena Zakona o sodnih taksah v neskladju z Ustavo v delu, ki ne omogoča, da sodišče oprosti stranko plačila sodne takse v celoti, ko stranka ne prejema denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa, čeprav bi bila do denarne socialne pomoči upravičena, če bi vlogo podala

Številka: U-I-85/14-13

Datum: 10. 7. 2014

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevo Višjega sodišča v Mariboru, na seji 10. julija 2014

o d l o č i l o :

1. Prvi odstavek v zvezi z drugim in tretjim odstavkom 11. člena Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08, 97/10 in 63/13) je v neskladju z Ustavo v delu, ki ne omogoča, da sodišče oprosti stranko plačila sodne takse v celoti, ko stranka ne prejema denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa, čeprav bi bila do denarne socialne pomoči upravičena, če bi vlogo podala.

2. Državni zbor mora ugotovljeno neskladje odpraviti v roku enega leta po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Do odprave ugotovljenega neskladja se prvi odstavek v zvezi z drugim in tretjim odstavkom 11. člena Zakona o sodnih taksah uporablja tako, da sodišče oprosti stranko plačila sodnih taks v celoti, čeprav stranka ne prejema denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa, če bi bila do denarne socialne pomoči upravičena, če bi vlogo podala.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Višje sodišče v Mariboru vlaga zahtevo za oceno ustavnosti prvega, drugega in tretjega odstavka 11. člena Zakona o sodnih taksah (v nadaljevanju ZST-1). Nasprotuje zlasti prvemu odstavku 11. člena ZST-1, ki določa, da sodišče oprosti stranko plačila sodne takse v celoti, če stranka na podlagi odločbe pristojnega organa prejema denarno socialno pomoč po določbah zakona, ki ureja socialnovarstvene prejemke, in zakona, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev. Predlagatelj poudarja, da ZST-1 določa, da sodišče stranko, ki ni prejemnica denarne socialne pomoči po prvem odstavku navedenega člena, lahko le delno oprosti plačila taks (primerjaj drugi odstavek 11. člena ZST-1) ali ji odloži plačilo taks ali ji dovoli obročno plačilo (primerjaj tretji odstavek 11. člena ZST-1). Predlagatelj je pred vložitvijo zahteve prekinil postopek odločanja o pritožbi zoper sklep, s katerim je sodišče prve stopnje v izvršilnem postopku zavrnilo predlog dolžnika za oprostitev takse za ugovor zoper sklep o izvršbi. Predlagatelj trdi, da navedena stranka ni prejemnica denarne socialne pomoči, vendar izpolnjuje pogoje za njeno pridobitev. Navaja, da bi pri odločanju moral uporabiti prvi, drugi in tretji odstavek 11. člena ZST-1, po katerih sodišče stranke, ki ni prejemnica denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa, ne sme oprostiti plačila sodnih taks v celoti, ampak jo lahko oprosti le delno oziroma ji odobri obročno plačilo ali odlog plačila, čeprav je stranka v takem socialnem (premoženjskem) položaju, da bi bila občutno zmanjšana njena sredstva za preživljanje tudi, če bi morala plačati sodno takso le v delu ali obročno. S tem naj bi zakonodajalec različno obravnaval posameznike pri uresničevanju pravice do učinkovitega sodnega varstva (prvi odstavek 23. člena Ustave), ne da bi

za to obstajal razumno utemeljen razlog in ne da bi upošteval socialni položaj oseb, ki brez škode za svoje preživljanje in preživljanje svoje družine te pravice ne bi mogle uresničevati (kršitev načela socialne države iz 2. člena Ustave). Navedena neenaka obravnava naj bi bila podana tudi v zvezi s pravico do pravnega sredstva, ko je sodna taksa predpisana za pravno sredstvo. Zatrjevane protiučelnosti predlagatelj utemeljuje s tem, da je sodišče na podlagi prejšnje ureditve fizično osebo oprostito plačila sodne takse, če bi bila s tem plačilom občutno zmanjšana sredstva, s katerimi se preživlja sama ali se preživljajo njeni družinski člani. Pojasni, da se je v sodni praksi izoblikovalo ustaljeno stališče, da se pravni standard občutnega zmanjšanja sredstev smiselno presoja po merilih, ki jih določa Zakon o brezplačni pravni pomoči (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo in 23/08 – v nadaljevanju ZBPP). Ta v drugem odstavku 13. člena določa domnevo, da stroškov postopka ne more plačati stranka, ki ima dohodke v višini dvakratnika (ali manj) osnovnega zneska minimalnega dohodka, določenega z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke.¹ Kot navaja predlagatelj, je zakonodajalec v novi ureditvi polno oprostitvev plačila sodne takse vezal na prejemanje denarne socialne pomoči, če stranka ni prejemnica denarne socialne pomoči, pa celo pod to mejo. Predlagatelj zatrjuje, da je zakonodajalec z nižanjem meje za takšno oprostitvev pod prag revščine in pogojevanjem upravičenosti do oprostitvev sodne takse s prejetjem socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa presejal polje diskrecije glede zakonske opredelitve načina uresničevanja pravice do sodnega varstva (prvi odstavek 23. člena Ustave) in pravice do pravnega sredstva (25. člen Ustave). S tem naj bi posegel v pravico socialno šibkejšega posameznika iz prvega odstavka 23. člena in 25. člena Ustave. Predlagatelj meni, da navedeni poseg ne prestane strogega testa sorazmernosti, ker zaostrovanje pogojev za oprostitvev takse pod prag revščine ni nujen ukrep, je pa tudi prekomeren. Neskladje z drugim odstavkom 14. člena Ustave utemeljuje s tem, da izpodbijane določbe glede taksne oprostitvev različno obravnavajo tiste, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev socialne pomoči in so njeni prejemniki, in tiste, ki prav tako izpolnjujejo pogoje zanj, a je niso uveljavljali. Čeprav so eni in drugi v bistveno enakem socialnem položaju, zlasti premoženjskem, jih izpodbijana ureditev obravnava različno, za kar naj ne bi bil podan razumen razlog, ki izhaja iz narave stvari.

2. Državni zbor ni odgovoril na zahtevo.

3. Vlada v mnenju navaja, da izpodbijane določbe ZST-1 ne posegajo v pravico do sodnega varstva in pravico do pravnega sredstva, saj predstavljajo le način izvrševanja navedenih pravic, prav tako pa niso v nasprotju z načelom socialne države. Opozarja, da niti 23. niti 25. člen Ustave ne zahtevata, da država strankam omogoča brezplačno varstvo njihovih pravic v sodnih postopkih. Sklicuje se na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-112/98 z dne 17. 6. 1998 (Uradni list RS, št. 50/98, in OdlUS VII, 133), iz katere izhaja, da je polje zakonodajalčeve presoje pri določanju višine sodnih taks dokaj široko. To stališče po mnenju Vlade ne velja le za določanje višine sodnih taks v ožjem smislu, temveč tudi za urejanje celotnega področja sodnih taks, vključno z določanjem pogojev za različne taksne ugodnosti. Navaja, da je Ustavno sodišče poudarilo, da ustavni zahtevi po socialni državi in enakosti pred zakonom terjata, da država tudi revnim strankam omogoči sodno varstvo njihovih pravic tako, da zaradi stroškov sojenja ni prizadet njihov eksistenčni minimum. Vlada trdi, da izpodbijane določbe omogočajo sodiščem, da v vsakem posameznem primeru odločijo tako, da zaradi plačila sodnih taks eksistenčni minimum strank ne bo prizadet, saj tudi strankam, ki ne prejemale denarne socialne pomoči, sodišče na podlagi drugega in tretjega odstavka 11. člena ZST-1 odobri delno oprostitvev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks. Poudarja, da nova ureditev za delno oprostitvev ne predpisuje nobenih številčnih ali zneskovnih omejitev,

zato naložitev minimalnega zneska sodne takse v plačilo (npr. nekaj EUR ali celo 1 EUR) ne more predstavljati posega v njihov eksistenčni minimum. Izpodbijane določbe po mnenju Vlade ne posegajo v eksistenčni minimum strank in so zato znotraj meja zakonodajalčeve proste presoje glede zakonske opredelitve načina uresničevanja pravic iz 23. in 25. člena Ustave. Glede zatrjevanega neskladja z drugim odstavkom 14. člena Ustave Vlada zatrjuje, da sta pravna položaja strank, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev denarne socialne pomoči in so njeni prejemniki, in strank, ki izpolnjujejo pogoje zanj, pa jo niso uveljavile, v bistvenem različna, zato je utemeljena različna ureditev njihovega položaja po ZST-1. Trdi, da je treba izhajati iz celotnega materialnopravnega položaja osebe ter pri tem poleg »aktivne« upoštevati tudi nekatere obveznosti in omejitve, ki pomembno opredeljujejo posameznikovo premoženjsko situacijo. Razliko med enimi in drugimi strankami Vlada vidi v tem, da Zakon o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 23/78, ter Uradni list RS, št. 67/01 – v nadaljevanju ZD) za osebe, ki prejemajo denarno socialno pomoč, določa, da se dedovanje njihovega premoženja omeji do vrednosti prejete pomoči v korist Republike Slovenije, in da Zakon o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 61/10, 40/11, 14/13 in 99/13 – v nadaljevanju ZSVarPre) za nekatere prejemnike denarne socialne pomoči, ki so lastniki nepremičnin, določa vpis prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnin v korist Republike Slovenije v zemljiško knjigo. Navedeni omejitvi razpolaganja naj bi v tolikšni meri vplivali na materialnopravni položaj posameznikov, da so tisti, ki prejemajo denarno socialno pomoč, ob enakih prejemkih in premoženju v bistveno slabšem položaju, kot tisti, ki denarne socialne pomoči ne prejemale, čeprav bi bili do nje upravičeni. Vlada trdi, da se navedenih razlik zavedajo tudi nekateri potencialni upravičenci do denarne socialne pomoči, ki se prav zaradi tega odpovedo njenemu uveljavljanju. Poleg tega ZST-1 upošteva, da so tudi tisti, ki ne prejemale denarne socialne pomoči, v slabem premoženjskem stanju, in jim ob upoštevanju načela socialne države omogoča uveljavljanje delne oprostitvev, odloga ali obročnega plačila sodne takse. Glede na navedeno Vlada predlaga, naj Ustavno sodišče odloči, da izpodbijane določbe niso v neskladju z Ustavo.

B. – I.

4. Izpodbijani prvi odstavek 11. člena ZST-1 določa, da sodišče oprosti stranko plačila sodnih taks v celoti, če stranka na podlagi odločbe pristojnega organa prejema denarno socialno pomoč po določbah zakona, ki ureja socialno varstvene prejemke, in zakona, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev. *A contrario* sodišče stranko, ki ne prejema denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa, ob izpolnjenih pogojih iz drugega in tretjega odstavka 11. člena ZST-1 le delno oprosti plačila sodne takse ali ji odobri obročno plačilo ali odloži plačilo sodne takse. Prvi odstavek 11. člena ZST-1 je tako v tesni zvezi z drugim in tretjim odstavkom 11. člena ZST-1. Predmet presoje je torej tisti del prvega odstavka 11. člena ZST-1 v zvezi z drugim in tretjim odstavkom 11. člena ZST-1, ki dovoljuje oprostitvev plačila sodne takse le, če je stranka prejemnik denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa.

5. Predlagateljeva zahteva izvira iz pritožbenega postopka odločanja o oprostitvi sodne takse za ugovor zoper sklep o izvršbi. To pomeni, da je predlagatelj upravičen zahtevati presojo ustavnosti prvega odstavka 11. člena ZST-1 v zvezi z drugim in tretjim odstavkom 11. člena ZST-1 v delu, ki ne omogoča, da sodišče stranko oprosti plačila sodne takse za ugovor zoper sklep o izvršbi v celoti, ko stranka ne prejema denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa. Ustavno sodišče pa je imelo pred očmi, da se izpodbijane določbe o oprostitvi sodne takse v celoti ne uporabljajo le za ugovor zoper sklep o izvršbi in tudi ne zgolj v izvršilnem postopku, temveč v številnih drugih sodnih postopkih, kot izhaja iz 1. in 2. člena ZST-1. Zaradi široke uporabe izpodbijanih določb teh ni presojalo le v delu, ki se nanaša na ugovor zoper

¹ Navaja, da je od 1. 8. 2013 določen minimalni dohodek v višini 265,22 EUR, torej je dvakratnik 530,44 EUR.

sklep o izvršbi, temveč je svojo presojo skladno s 30. členom Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) razširilo na vse sodne postopke, v katerih se uporablja izpodbijani prvi odstavek 11. člena v zvezi z drugim in tretjim odstavkom 11. člena ZST-1.

B. – II.

6. Po prvem odstavku 23. člena Ustave ima vsakdo pravico, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu brez nepotrebne odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče. Ta ustavna določba ne zagotavlja zgolj formalne zagotovitve dostopa do sodišča, temveč iz nje izhaja tudi pravica do učinkovitega sodnega varstva, kar pomeni, da mora država zagotoviti možnost za učinkovito izvrševanje te pravice vsakomur, ne glede na okoliščine in ovire socialne narave.² V funkciji učinkovitega izvrševanja pravice do sodnega varstva je tudi možnost oprostive sodnih taks. Iz same narave te pravice izhaja, da mora zakon predpisati način njenega uresničevanja z določljivimi pogoji, ki jih mora stranka izpolnjevati, z določljivimi postopki in organov, ki o njej odločajo.³ Takšen zakon je ZST-1, predvsem določbe o oprostitvi plačila sodnih taks, o pogojih, ki jih mora stranka izpolnjevati, in o potrdilih, ki jih mora predložiti.

7. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-112/98 sprejelo stališče, da iz pravice do sodnega varstva ne izhaja, da bi morala država zagotoviti brezplačno sodno varstvo. Država torej lahko dostop do sodišča pogojuje s plačilom sodnih taks; podlaga za to ima v 146. členu Ustave.⁴ Namen sodne takse je, da stranke delno krijejo stroške, ki nastanejo z delom sodišča, torej plačilo konkretne storitve, praviloma v zasebnem interesu.⁵

8. Glede splošnega načela enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave je ustaljeno stališče Ustavnega sodišča, da to načelo zavezuje zakonodajalca, da bistveno enake položaje ureja različno, mora za razlikovanje obstajati razumen razlog, ki izhaja iz narave stvari (glej na primer odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-149/11 z dne 7. 6. 2012, Uradni list RS, št. 51/12). Načelo enakosti pred zakonom namreč ne pomeni, da zakon ne bi smel različno urejati položajev pravnih subjektov, pač pa, da tega ne sme početi samovoljno, brez razumnega in stvarnega razloga. To pomeni, da mora razlikovanje služiti ustavno dopustnemu cilju, da mora biti ta cilj v razumni povezavi s predmetom urejanja v predpisu in da mora biti uvedeno razlikovanje primerno sredstvo za doseg tega cilja (odločba Ustavnega sodišča št. U-I-59/03 z dne 13. 5. 2004, Uradni list RS, št. 58/04 in 61/04, ter OdlUS XIII, 33). Za presojo o tem, katere podobnosti in razlike v položajih so bistvene, je torej treba izhajati iz predmeta pravnega urejanja. Poleg položajev, ki ju primerjamo med seboj, pomeni predmet pravnega urejanja tretji element primerjave (*tertium comparationis*) – to je vrednostno merilo primerjave, glede na katero dva položaja primerjamo med seboj.⁶

9. Predlagatelj trdi, da izpodbijani prvi odstavek 11. člena v zvezi z drugim in tretjim odstavkom istega člena glede oprostitve plačila sodne takse različno obravnava tiste, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev denarne socialne pomoči in so njeni prejemniki, in tiste, ki prav tako izpolnjujejo pogoje zanjo, a je

niso uveljavili. To pomeni, da so stranke, ki sicer izpolnjujejo pogoje za pridobitev denarne socialne pomoči, a je niso uveljavile, v neenakem položaju glede na stranke, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev denarne socialne pomoči in so njeni prejemniki na podlagi odločbe pristojnega organa. Zastavlja se vprašanje, ali so v bistveno enakem socialnem, zlasti premoženjskem položaju,⁷ ki je odločilna okoliščina glede predmeta pravnega urejanja polne taksne oprostitve v zvezi s pravico do učinkovitega dostopa do sodišča. Vlada meni, da je treba izhajati iz celotnega materialnopravnega položaja strank in poleg aktivne upoštevanja nekatere obveznosti in omejitve, ki opredeljujejo posameznikov premoženjskopравни položaj. ZD v prvem odstavku 128. člena določa, da se dedovanje osebe, ki je uživala pomoč v skladu s predpisi o socialnem varstvu, omeji do višine vrednosti prejete pomoči.⁸ Vendar ta omejitev nastopi ob uvedbi dedovanja, torej s smrtjo zapustnika,⁹ zato na strankin premoženjski položaj za časa življenja ne vpliva, saj vpliva le na položaj njenih dedičev. Tudi zakonita zastavna pravica, ki se po četrtem odstavku 128. člena ZD ustanovi v zavarovanje navedene terjatve Republike Slovenije oziroma občine, nastane šele s trenutkom smrti zapustnika. ZSVarPre v nekaterih primerih (glej npr. 2. točka drugega odstavka 27. člena in sedmi odstavek 36. člena) predvideva, da se prejemniku denarne socialne pomoči, ki je lastnik nepremičnine, prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino, katere lastnik je. Prepoved, da oseba, ki je prejemnica denarne socialne pomoči, v nekaterih primerih svoje nepremično premoženje ne sme odtujiti in obremeniti, ne vpliva na obseg njenega premoženja in zato bistveno ne vpliva na njen premoženjski položaj. Povsem neutemeljena pa je trditev Vlade, da naj bi bile osebe, ki so prejemniki socialne pomoči zgolj zaradi navedene prepovedi ob enakih prejemkih in premoženju v bistveno slabšem položaju. Vlada namreč spregleda, da ima oseba, ki ni prejemnica denarne socialne pomoči, ki pa bi bila do nje upravičena, če bi vlogo podala, ob morebitnem (enakem) premoženju nižje prejemke v višini denarne socialne pomoči, do katere bi bila upravičena, če bi jo uveljavila.¹⁰ Stranke, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev denarne socialne pomoči in so njene prejemnice, in stranke, ki prav tako izpolnjujejo pogoje za njeno pridobitev, a je niso uveljavile, so v bistveno enakem socialnem, zlasti premoženjskem položaju. Glede na to, da je popolna oprostitve plačila sodne takse namenjena uresničevanju pravice do sodnega varstva iz prvega odstavka 23. člena Ustave osebam, ki so v slabšem socialnem oziroma premoženjskem položaju, so vse osebe, ki zaprosijo za oprostitve, z vidika te ustavne pravice, ne glede na to, ali so prejemniki denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa v bistveno enakem položaju.

⁷ Pri odločanju o delni oprostitvi, odlogu in obročnem plačilu sodne takse mora sodišče na podlagi prvega stavka petega odstavka 11. člena ZST-1 skrbno presoditi vse okoliščine, zlasti pa upoštevati premoženjsko stanje stranke in njenih družinskih članov, vrednost predmeta postopka in število oseb, ki jih stranka preživlja.

⁸ Od 1. 1. 2014 do nove ureditve omejitve dedovanja premoženja osebe, ki je uživala pomoč v skladu s predpisi o socialnem varstvu po 128. in 129. členu ZD, velja celo milejša ureditev, določena v 39. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 99/13 – v nadaljevanju ZSVarPre-C).

⁹ Prvi odstavek 123. člena ZD določa, da se s smrtjo uvede dedovanje po umrlem.

¹⁰ Po prvem odstavku 30. člena ZSVarPre se višina denarne socialne pomoči za upravičenca, ki nima lastnih dohodkov po tem zakonu, določi v višini minimalnega dohodka, ki pripada upravičencu po tem zakonu. Po drugem odstavku 30. člena ZSVarPre se višina denarne socialne pomoči za druge upravičence določi kot razlika med minimalnim dohodkom, ki pripada upravičencu, in njegovim lastnim dohodkom, ugotovljenim na način, ki ga določa ta zakon. Po tretjem odstavku 30. člena ZSVarPre se višina denarne socialne pomoči za družino določi kot razlika med seštevkom minimalnih dohodkov, ki pripadajo posameznim upravičencem oziroma družinskim članom, in lastnim dohodkom družine, ugotovljenim na način, ki ga določa ta zakon.

² Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-II-1/09 z dne 5. 5. 2009 (Uradni list RS, št. 35/09, in OdlUS XVIII, 20). Podobno tudi sklep Ustavnega sodišča št. Up-40/97 z dne 7. 3. 1997.

³ Tako sklep Ustavnega sodišča št. Up-745/03 z dne 11. 3. 2005.

⁴ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-255/99 z dne 5. 6. 2003 (Uradni list RS, št. 58/03, in OdlUS XII, 65), 14. točka obrazložitve, in št. U-I-112/98, 6. točka obrazložitve.

⁵ Odločba št. U-I-112/98, 5. točka obrazložitve.

⁶ Tako Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-147/12 z dne 29. 5. 2013 (Uradni list RS, št. 52/13).

10. Ustavno sodišče v obravnavani zadevi primerja stranke, ki zaprosijo za oprostitev plačila sodne takse v celoti, ki niso prejemnice denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa, pa bi bile do nje upravičene, če bi zanjo zaprosile, in stranke, ki zaprosijo za oprostitev takse v celoti in so prejemnice denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa. Ker so do oprostitve sodne takse v celoti upravičene le slednje, mora Ustavno sodišče presoditi, ali za takšno razlikovanje obstaja razumen razlog, ki izhaja iz narave stvari.

11. Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 63/13 – ZST-1B) je zakonodajalec spremenil prvi odstavek 11. člena ZST-1 tako, da sodišče stranko oprosti plačila taks v celoti, če stranka na podlagi odločbe pristojnega organa prejema denarno socialno pomoč. S tem je določil, da se stranka oprosti plačila sodnih taks v celoti le, če je prejemnica denarne socialne pomoči, sicer pa jo sodišče sodnih taks v celoti ne more več oprostiti ne glede na njeno socialno, predvsem pa premoženjsko stanje. Izpodbijane določbe tako onemogočajo, da bi sodišče ugotavljalo socialno oziroma premoženjsko stanje stranke, ki ne prejema denarne socialne pomoči. To pomeni, da sodišče ne sme ugotavljati premoženjskega stanja stranke in je oprostiti plačila sodnih taks v celoti, čeprav ne dosega dohodkov v višini minimalnega dohodka po ZSVarPre in bi bila do denarne socialne pomoči upravičena, če bi jo zahtevala.¹¹

12. Med socialnovarstvenimi prejemki in oprostitvijo plačila sodnih taks, natančneje pogoji za njihovo dodelitev oziroma oprostitve, so stične točke. Vendar je njihov namen različen. Zato je treba pri presoji izpodbijane ureditve, po kateri je do polne oprostitve plačila sodnih taks upravičena le stranka, ki je prejemnica denarne socialne pomoči, izhajati iz namena oprostitve plačila sodnih taks in ne iz namena in ciljev ZSVarPre.¹²

13. Namen oprostitve plačila sodne takse je omogočiti upravičenem dejanski dostop do sodišč in zagotavljati, da za osebe slabega premoženjskega stanja višina sodnih stroškov ni nepremostljiva ovira za sodno varstvo posameznikovih pravic.¹³ Institut oprostitve plačila sodne takse je torej institut, s katerim država socialno šibkejšemu sloju prebivalstva omogoča dostop do sodišč oziroma pravnega varstva.

14. Dejstvo, da je stranka prejemnica denarne socialne pomoči, utemeljuje sklepanje o njenem slabšem premoženjskem stanju. Ni pa utemeljeno nasprotno sklepanje, da stranka, ki ni prejemnica denarne socialne pomoči, ni v tako slabem premoženjskem stanju, da je upravičena do polne oprostitve plačila sodne takse. Na podlagi izpodbijane ureditve se stranka, ki ni prejemnica denarne socialne pomoči, ne more v celoti oprostiti plačila sodne takse, čeprav njeni dohodki ne dosega višine osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena ZSVarPre. To hkrati pomeni, da oseba, ki ne dosega osnovnega zneska minimalnega dohodka, ni upravičena do polne oprostitve plačila sodne takse zgolj zato, ker ni uveljavila denarne socialne pomoči. Če stranka ni prejemnica denarne socialne pomoči,

se torej sploh ne ugotavlja njen dohodek, ki je pomemben za ugotovitev njenega socialnega, predvsem premoženjskega položaja. Izpodbijana ureditev onemogoča, da bi bila stranka upravičena do polne oprostitve plačila sodne takse le zato, ker ni hotela uveljaviti pravice do denarne socialne pomoči. Iz zakonodajnega gradiva razumen razlog za spremenjeno ureditev polne taksne oprostitve ne izhaja, saj je v navedenem gradivu zgolj predstavljena spremenjena ureditev, ne da bi bili pojasnjeni razlogi, ki so takšno spremembo narekovali.¹⁴ Tudi Državni zbor (ki stališča v tem postopku ni podal) in Vlada nista izkazala razumnih in stvarnih razlogov za neenak položaj strank, ki niso prejemniki denarne socialne pomoči. Zgolj to, da ena stranka, ki je glede na zakonske pogoje upravičena do denarne socialne pomoči, to tudi prejema na podlagi odločbe pristojnega organa, druga, ki je v bistveno enakem položaju, pa je ne prejema, ne more biti razumen razlog za razlikovanje oseb, ki so v slabšem premoženjskem stanju, pri dostopu do sodišča. Ker torej ni najti razumnega razloga, ki bi izhajal iz narave stvari, je Ustavno sodišče ugotovilo, da je prvi odstavek v zvezi z drugim in tretjim odstavkom 11. člena ZST-1 v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave.

15. Ustavno sodišče je ugotovilo neskladje izpodbijanih določb z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Za presojo, ali so izpodbijane določbe tudi v delu, ki zastruje prag za upravičenost do polne taksne oprostitve, v neskladju s prvim odstavkom 23. člena in 25. členom Ustave, pa ni izpolnjena procesna predpostavka iz prvega odstavka 23. člena ZUstS. Niti iz zahteve niti iz sklepa o prekinitvi ni razvidno, da bi bila presoja Ustavnega sodišča o zaostri tv praga za upravičenost do polne taksne oprostitve potrebna za odločitev Višjega sodišča o pritožbi zoper sklep o zavrnitvi predloga za oprostitve plačila sodnih taks.

B. – III.

16. Zakon, ki je v neskladju z Ustavo, lahko Ustavno sodišče v celoti ali delno razveljavi (43. člen ZUstS). Če Ustavno sodišče oceni, da je zakon protiustaven, ker določenega vprašanja, ki bi ga moral urediti, ne ureja ali ga ureja na način, ki ne omogoča razveljavitve, sprejme o tem ugotovitveno odločbo (prvi odstavek 48. člena ZUstS).

17. V obravnavani zadevi je Ustavno sodišče ugotovilo le delno protiustavnost izpodbijanih določb, ker ne omogočajo, da sodišče oprosti plačila sodne takse v celoti tudi stranko, ki ni prejemnica denarne socialne pomoči, pa bi bila do nje upravičena, če bi jo uveljavila. Ustavno sodišče je izdalo ugotovitveno odločbo, saj bi razveljavitev izpodbijane določbe pomenila, da polne oprostitve plačila sodnih taks ne bi mogle doseči niti osebe, ki so prejemniki denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa, kar bi bilo sporno z vidika pravice do sodnega varstva teh oseb. Zato izpodbijane ureditve ni mogoče razveljaviti in je Ustavno sodišče glede ugotovljenega neskladja z Ustavo izdalo ugotovitveno odločbo (1. točka izreka) ter zakonodajalcu določilo enoletni rok za odpravo ugotovljene protiustavnosti (2. točka izreka).

18. Ker bi navedena odločitev Ustavnega sodišča sama po sebi pomenila nadaljevanje protiustavnega stanja in s tem nadaljnjo protiustavno neenakost strank, ki niso prejemnice denarne socialne pomoči, čeprav bi bile do nje upravičene, če bi zanjo zaprosile, je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve svoje odločbe. Določilo je, da do odprave protiustavnosti, ugotovljene s to odločbo, sodišče oprosti stranko plačila sodnih taks v celoti, čeprav stranka ne prejema denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa, če bi bila do denarne socialne pomoči upravičena, če bi vlogo podala (3. točka izreka). To pomeni, da bodo sodišča morala do odprave protiustavnosti v postopkih odločanja o oprostitvi plačila sodnih taks, ko stranka

¹¹ Po prvem odstavku 30. člena ZSVarPre se višina denarne socialne pomoči za upravičenca, ki nima lastnih dohodkov po tem zakonu, določi v višini minimalnega dohodka, ki pripada upravičencu po tem zakonu. Osnovni znesek minimalnega dohodka po 8. členu ZSVarPre znaša 288,81 EUR. Na podlagi 36. člena ZSVarPre-C se ne glede na prvi odstavek 8. člena ZSVarPre osnovni znesek minimalnega dohodka v obdobju do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže dva odstotka bruto domačega proizvoda, določi v višini 265,22 EUR in se usklajuje po zakonu, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca po uskladitvi.

¹² To ne pomeni, da bi Ustavno sodišče že s tem štelo izpodbijano ureditev, kolikor se uporablja za ugotovitev materialnega položaja posameznikov v okviru ZSVarPre, za skladno z Ustavo. To zgolj pomeni, da v obravnavani zadevi to ni predmet presoje.

¹³ Podobno v sklepih Ustavnega sodišča št. Up-40/97 in št. Up-745/03.

¹⁴ Glej Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnih taksah – ZST-1B, Poročevalec DZ z dne 28. 6. 2013, EPA-1304-VI.

ni prejemnica denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa, sama ugotavljati, ali bi bila stranka do denarne socialne pomoči upravičena ali ne.

C.

19. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 48. člena in drugega odstavka 40. člena ZUstS ter druge alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11) v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodnika dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič - Horvat, Jasna Pogačar, dr. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno.

mag. Miroslav Mozetič l.r.
Predsednik

2550. Odločba o razveljavitvi 4. člena Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Mestni občini Novo mesto, kolikor kategorizira cesto »Vinja vas-Podgrad-Pristava-Mihovec« v delu, ki poteka po zemljiščih parc. št. 286/2, 292/2, 297/2, 298/2, 299/2 in 300/2, vse k. o. Vinja vas

Številka: U-I-305/12-10

Datum: 10. 7. 2014

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Stanislava Bohteta, Novo mesto, in drugih, ki jih zastopa Odvetniška družba Kotar, o. p., d. o. o., Novo mesto, na seji 10. julija 2014

o d l o č i l o:

1. Člen 4 Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Mestni občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 18/12, 59/12 in 15/14), kolikor kategorizira lokalno cesto »Vinja vas-Podgrad-Pristava-Mihovec« v delu, ki poteka po zemljiščih parc. št. 286/2, 292/2, 297/2, 298/2, 299/2 in 300/2, vse k. o. Vinja vas, se razveljavi.

2. Pobudniki sami nosijo svoje stroške postopka s pobudo.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pobudniki izpodbijajo 4. člen Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Mestni občini Novo mesto (v nadaljevanju Odlok o kategorizaciji), kolikor kategorizira lokalno cesto »Vinja vas-Podgrad-Pristava-Mihovec« v delu, ki naj bi potekal po njihovih zemljiščih. Odlok o kategorizaciji naj bi bil v izpodbijanem delu v neskladju s 33. in 69. členom Ustave ter z 19. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 92/05 – v nadaljevanju ZJC-B). Pobudniki navajajo, da Mestna občina Novo mesto (v nadaljevanju Mestna občina) z njimi ni sklenila pravnega posla za pridobitev zemljišč, po katerih poteka sporna lokalna cesta, niti glede teh zemljišč ni začela razlastitvenega postopka. Pobudniki predlagajo tudi, naj Ustavno sodišče naloži Mestni občini povrnitev njihovih stroškov postopka s pobudo.

2. Mestna občina v odgovoru na pobudo navaja, da name-rava pobudnikom poslati ponudbe za odkup njihovih zemljišč, po katerih poteka z Odlokom o kategorizaciji kategorizirana lokalna cesta, ter da bo v primeru, če pravni posel za pridobitev teh zemljišč ne bo sklenjen, pri pristojni upravni enoti sprožila postopek razlastitve.

B.

3. Iz zemljiškoknjižnih izpiskov izhaja, da so pobudniki lastniki zemljišč parc. št. 286/2, 292/2, 297/2, 298/2, 299/2 in 300/2, vse k. o. Vinja vas, po katerih poteka lokalna cesta »Vinja vas-Podgrad-Pristava-Mihovec«. Pobudniki zato izkazujejo pravni interes za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti Odloka o kategorizaciji, kolikor se nanaša na lokalno cesto, ki poteka po njihovih zemljiščih. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

4. Ustava v 69. členu določa, da je razlastitev (odvzem ali omejitev lastninske pravice v javno korist) mogoča le proti nadomestilu v naravi ali proti odškodnini in pod pogoji, ki jih določa zakon. S tem členom Ustava zaradi zagotovitve javne koristi kljub ustavnopravnemu varstvu lastninske pravice, ki jo zagotavlja 33. člen Ustave, omogoča odvzem ali omejitev lastninske pravice na nepremičnini. Ustava v 69. členu zahteva, naj zakon uredi pogoje za razlastitev, razlastitev pa se lahko opravi v postopku, v katerem se za konkretni primer ugotovi, ali so izpolnjeni zakonski pogoji za razlastitev, in v katerem sta zagotovljeni tudi sodno varstvo ter nadomestilo v naravi ali odškodnina.

5. Pojem in status javnih cest ureja 3. člen Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10 in 48/12 – v nadaljevanju ZCes-1). Javne ceste so prometne površine, ki so splošnega pomena za promet in jih lahko vsakdo prosto uporablja na način in pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo ceste, in pravili cestnega prometa. V prvem odstavku 39. člena ZCes-1 je določeno, da so javne ceste državne in občinske. Po drugem odstavku 39. člena ZCes-1 so državne ceste v lasti Republike Slovenije, občinske pa v lasti občin. Občina določeno cesto kategorizira, če je za takšno kategorizacijo izkazana javna korist in če cesta ustreza merilom za kategorizacijo javnih cest. Če so zemljišča, po katerih naj bi potekala javna cesta, ki jo občina namerava kategorizirati, v zasebni lasti, mora občina takšna zemljišča pred kategorizacijo pridobiti s pravnim poslom oziroma v postopku razlastitve.

6. Ustavno sodišče je že v številnih zadevah, v katerih so bili izpodbijani občinski odloki o kategorizaciji javnih cest, sprejelo vsebinsko enake odločitve in ponovilo stališče, da so taki predpisi v neskladju z Ustavo, če občina z lastnikom ni sklenila pravnega posla za pridobitev zemljišč oziroma lastnika ni razlastila (npr. odločba št. U-I-289/12 z dne 24. 1. 2013, Uradni list RS, št. 16/13). Tudi v obravnavani zadevi Mestna občina pred kategorizacijo lokalne ceste »Vinja vas-Podgrad-Pristava-Mihovec« s pobudniki ni sklenila pravnega posla za pridobitev njihovih zemljišč, po katerih poteka lokalna cesta. Zoper njihove nepremičnine tudi ni bil izveden postopek razlastitve, zato je 4. člen Odloka o kategorizaciji v izpodbijanem delu v neskladju z 69. členom Ustave. Ker ta člen Odloka o kategorizaciji v tem delu nedopustno posega v lastninsko pravico, je v neskladju tudi s 33. členom Ustave. Ustavno sodišče je zato 4. člen Odloka o kategorizaciji, kolikor kategorizira lokalno cesto »Vinja vas-Podgrad-Pristava-Mihovec« v delu, ki poteka po zemljiščih parc. št. 286/2, 292/2, 297/2, 298/2, 299/2 in 300/2, vse k.o. Vinja vas, razveljavilo (1. točka izreka). Ker je Ustavno sodišče ugotovilo neskladje izpodbijanega dela Odloka o kategorizaciji z Ustavo že iz navedenih razlogov, ni presojalo še njegove skladnosti z 19. členom ZJC-B.

7. Pobudniki predlagajo, naj Ustavno sodišče njihove stroške postopka s pobudo naloži v plačilo Mestni občini, saj naj bi ta, kljub večletnemu prizadevanju pobudnikov, da z njimi sklene pravni posel za pridobitev lastninske pravice na njihovih nepremičninah oziroma kako drugače vzpostavi ustavnoskladno stanje, ostala pasivna. Po prvem odstavku 34. člena ZUstS nosi v postopku pred Ustavnim sodiščem vsak udeleženec svoje stroške postopka, če Ustavno sodišče ne odloči drugače. Po ustaljeni ustavnosodni presoji morajo obstajati posebno utemeljeni razlogi, da se stroški pobudnika naložijo v plačilo

nasprotnemu udeležencu. Ker v konkretnem primeru takšni razlogi niso podani, je Ustavno sodišče odločilo, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

C.

8. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi tretjega odstavka 45. člena in prvega odstavka 34. člena ZUstS v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodnika dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič - Horvat, Jasna Pogačar, dr. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno.

mag. Miroslav Mozetič l.r.
Predsednik

2551. Sklep o ustavitvi postopkov

Številka: U-I-188/12-24

U-I-91/13-13

Datum: 10. 7. 2014

S K L E P

Ustavno sodišče je v postopkih za oceno ustavnosti in zakonitosti, začelih z zahtevama Vlade, na seji 10. julija 2014

s k l e n i l o:

Postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti 10. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V1 Vrhnika–Center (Uradni list RS, št. 1/95, in Naš časopis, št. 274/01, 282/02, 308/04, 335/07, 354/08, 362/09, 374/10, 393/12, 397/12 in 400/12), kolikor določa izdajo soglasja krajevne skupnosti, 16., 17., 19., 26. in 27. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V1 Vrhnika–Center, kolikor določajo dovoljenost novogradenj, če tako oceni strokovna urbanistična presoja, 17. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V3–Vrhnika–Sinja Gorica (Uradni list RS, št. 2/95 in 77/06, ter Naš časopis, št. 319/05, 330/06, 354/08, 362/09, 374/10 in 400/12), kolikor določa dovoljenost novogradenj, če tako utemelji strokovna urbanistična presoja, in 9. člena Odloka o splošnih merilih in pogojih prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Vrhnika (Uradni list RS,

št. 6/99, ter Naš časopis, št. 292/03, 323/06 in 349/08), kolikor velja v Občini Vrhnika in kolikor določa predložitev pozitivnega mnenja pristojne urbanistične službe, se ustavita.

O b r a z l o ž i t e v

1. Predlagateljica izpodbija v izreku sklepa navedene določbe Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V1 Vrhnika–Center, Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V3–Vrhnika–Sinja Gorica ter Odloka o splošnih merilih in pogojih prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Vrhnika. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-188/12 z dne 15. 11. 2012 (Uradni list RS, št. 90/12) do končne odločitve v izpodbijanem delu zadržalo izvrševanje 16., 17., 19., 26. in 27. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V1 Vrhnika–Center, s sklepom št. U-I-91/13 z dne 18. 4. 2013 (Uradni list RS, št. 39/13) pa izvrševanje 17. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V3–Vrhnika–Sinja Gorica. Z uveljavitvijo Odloka o Občinskem prostorskem načrtu Občine Vrhnika (Uradni list RS, št. 27/14) so izpodbijani prostorski akti prenehali veljati.

2. Če med postopkom pred Ustavnim sodiščem predpis v izpodbijanem delu preneha veljati, Ustavno sodišče odloči o njegovi ustavnosti oziroma zakonitosti, če predlagatelj izkaže, da niso bile odpravljene posledice njegove protiuustavnosti oziroma nezakonitosti (drugi odstavek v zvezi s prvim odstavkom 47. člena Zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS).

3. Ustavno sodišče je predlagateljico pozvalo, naj sporoči, ali še vztraja pri vloženi zahtevi, oziroma naj izkaže okoliščine, iz katerih bo razvidno, katere posledice protiuustavnosti oziroma nezakonitosti izpodbijanih predpisov niso bile odpravljene. Hkrati je bila predlagateljica opozorjena, da lahko Ustavno sodišče postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti izpodbijanih predpisov ustavi, če v danem roku ne bo dala zahtevanih pojasnil. Predlagateljica na poziva ni odgovorila. Ustavno sodišče je zato postopka ustavilo.

4. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi tretjega odstavka 28. člena ZUstS v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodnika dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Etelka Korpič - Horvat, Jasna Pogačar, dr. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Sklep je sprejelo soglasno.

mag. Miroslav Mozetič l.r.
Predsednik

OBČINE

CERKNO

2552. Odlok o ustanovitvi in organiziranju javnega podjetja KOMUNALA Idrinja d.o.o.

Na podlagi določila tretjega in četrtega odstavka 61. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10), 25. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPP, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN, 57/11), 473. člena Zakona o gospodarskih družbah /ZGD-1/ (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13) sta Občinski svet Občine Idrinja na podlagi 23. člena Statuta Občine Idrinja (Uradni list RS, št. 75/10 – uradno prečiščeno besedilo, 107/13) na 29. seji dne 3. 7. 2014 in Občinski svet Občine Cerklje ob Kopru na podlagi 16. člena Statuta Občine Cerklje ob Kopru (Uradni list RS, št. 112/07) na 21. seji dne 3. 7. 2014 sprejela

O D L O K

o ustanovitvi in organiziranju javnega podjetja KOMUNALA Idrinja d.o.o.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(status javnega podjetja)

S tem odlokom se družbi KOMUNALA Komunalno podjetje Idrinja d.o.o., Carl Jakoba ulica 4, 5280 Idrinja, matična številka 5144647000, podeli status javnega podjetja (v nadaljevanju: javno podjetje), ustanovi se skupni organ za izvrševanje ustanoviteljskih pravic občin v javnem podjetju ter uskladi delovanje javnega podjetja z veljavno zakonodajo.

2. člen

(uporaba predpisov)

Za vprašanja v zvezi z ustanovitvijo in poslovanjem javnega podjetja iz 1. člena tega odloka, ki niso urejena s tem odlokom, se uporabljajo določila zakona, ki ureja gospodarske javne službe in zakona, ki ureja gospodarske družbe.

3. člen

(uporaba izrazov)

(1) V tem odloku uporabljeni pojmi imajo enak pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja gospodarske javne službe in v zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

(2) V odloku uporabljeni izrazi v slovnični obliki za moški spol se uporabljajo kot nevtralni za ženski in moški spol.

II. IMENA IN SEDEŽI USTANOVITELJIC

4. člen

(ime in sedež ustanoviteljic)

Ustanoviteljici javnega podjetja sta:

– Občina Idrinja, Mestni trg 1, 5280 Idrinja;

– Občina Cerklje ob Kopru, Bevkova ulica 9, 5282 Cerklje ob Kopru.

III. ČAS DELOVANJA IN PRENEHANJE

5. člen

(čas delovanja javnega podjetja)

Javno podjetje je ustanovljeno za nedoločen čas.

IV. FIRMA, SKRAJŠANA FIRMA, SEDEŽ IN DEJAVNOST JAVNEGA PODJETJA

6. člen

(firma, skrajšana firma in sedež javnega podjetja)

(1) Firma javnega podjetja je: Javno podjetje KOMUNALA Idrinja d.o.o.

(2) Skrajšana firma javnega podjetja je: KOMUNALA d.o.o.

(3) Sedež javnega podjetja je v Idrinji.

7. člen

(dejavnost javnega podjetja)

(1) Javno podjetje opravlja na območju občin ustanoviteljic tiste lokalne gospodarske javne službe, za katere tako s svojimi akti določita občini ustanoviteljici.

(2) Javno podjetje lahko na podlagi koncesije opravlja lokalne gospodarske javne službe za občine, ki niso ustanoviteljice javnega podjetja.

(3) Javno podjetje sme opravljati tudi druge dejavnosti, s katerimi zagotovi boljšo izkoriščenost svojih kapacitet oziroma mu omogoča pridobivanje dodatnih prihodkov, kolikor so tovrstne dejavnosti zajete v četrtem odstavku tega člena.

(4) Dejavnost javnega podjetja je v skladu z veljavno Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07, 17/08) razvrščena v:

A02.200	Sečnja
A02.400	Storitve za gozdarstvo
B08.110	Pridobivanje kamna
B08.120	Pridobivanje gramozov, peska, glin
B09.900	Storitve za drugo rudarjenje
C11.010	Proizvodnja žganih pijač
C11.020	Proizvodnja vina iz grozdja
C11.070	Proizvodnja brezalkoholnih pijač, mineralnih in drugih stekleničenih vod
C16.100	Žaganje, skobljanje in impregniranje lesa
C16.230	Stavbno mizarstvo in tesarstvo
C18.120	Drugo tiskanje
C18.130	Priprava za tisk in objavo
C18.140	Knjigovestvo in sorodne dejavnosti
C23.610	Proizvodnja betonskih izdelkov za gradbeništvo
C23.630	Proizvodnja sveže betonske mešanice
C23.690	Proizvodnja drugih izdelkov iz betona, cementa, mavca
C23.700	Obdelava naravnega kamna
C25.110	Proizvodnja kovinskih konstrukcij in njihovih delov
C25.500	Kovanje, stiskanje, vtiskovanje in valjanje kovin, prašna metalurgija
C25.611	Prekrivanje kovin s kovino
C25.619	Druga površinska in toplotna obdelava kovin
C25.620	Mehanska obdelava kovin
C25.720	Proizvodnja ključavnic, okovja
C25.920	Proizvodnja lahke kovinske embalaže
C26.510	Proizvodnja merilnih, preizkuševalnih in navigacijskih instrumentov in naprav
C27.120	Proizvodnja naprav za distribucijo in krmiljenje elektrike
C27.400	Proizvodnja naprav in opreme za razsvetljavo
C28.240	Proizvodnja ročnih strojev in naprav
C33.110	Popravila kovinskih izdelkov
C33.120	Popravila strojev in naprav
C33.130	Popravila elektronskih in optičnih naprav
C33.140	Popravila električnih naprav
C33.170	Popravila in vzdrževanje drugih prevoznih sredstev
C33.190	Popravila drugih naprav
C33.200	Montaža industrijskih strojev in naprav

D35.119	Druga proizvodnja električne energije	H49.410	Cestni tovorni promet
D35.120	Prenos električne energije	H49.420	Selitvena dejavnost
D35.130	Distribucija električne energije	H49.500	Cevovodni transport
D35.220	Distribucija plinastih goriv po plinovodni mreži	H52.100	Skladiščenje
D35.300	Oskrba s paro in vročo vodo	H52.210	Spremljajoče storitvene dejavnosti v kopenskem prometu
E36.000	Zbiranje, prečiščevanje in distribucija vode	H52.240	Pretovarjanje
E37.000	Ravnanje z odpadki	J58.140	Izdajanje revij in druge periodike
E38.110	Zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov	J58.190	Drugo založništvo
E38.120	Zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov	J59.200	Snemanje in izdajanje zvočnih zapisov in muzikalij
E38.210	Ravnanje z nevarnimi odpadki	J62.010	Računalniško programiranje
E38.220	Ravnanje z nevarnimi odpadki	J62.090	Druge z informacijsko tehnologijo in računalniškimi storitvami povezane dejavnosti
E38.320	Pridobivanje sekundarnih surovin iz ostankov in odpadkov	J63.110	Obdelava podatkov in s tem povezane dejavnosti
E39.000	Saniranje okolja in drugo ravnanje z odpadki	J63.120	Obratovanje spletnih portalov
F41.100	Organizacija izvedbe stavbnih projektov	J63.990	Drugo informiranje
F41.200	Gradnja stanovanjskih in nestanovanjskih stavb	K64.300	Dejavnost skrbniških in drugih skladov ter podobnih finančnih subjektov
F42.110	Gradnja cest	K64.920	Drugo kreditiranje
F42.120	Gradnja železnic in podzemnih železnic	L68.100	Trgovanje z lastnimi nepremičninami
F42.130	Gradnja mostov in predorov	L68.200	Oddajanje in obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin
F42.210	Gradnja objektov oskrbne infrastrukture za tekočine in pline	L68.320	Upravljanje nepremičnin za plačilo ali po pogodbi
F42.220	Gradnja objektov oskrbne infrastrukture za elektriko in telekomunikacije	M69.103	Druge pravne dejavnosti
F42.910	Gradnja vodnih objektov	M69.200	Računovodske, knjigovodske in revizijske dejavnosti, davčno svetovanje
F42.990	Gradnja drugih objektov nizke gradnje	M70.100	Dejavnost uprav podjetij
F43.110	Rušenje objektov	M70.220	Drugo podjetniško in poslovno svetovanje
F43.120	Zemeljska pripravljala dela	M71.111	Arhitekturno projektiranje
F43.130	Testno vrtanje in sondiranje	M71.112	Krajinsko arhitekturno, urbanistično in drugo projektiranje
F43.210	Instaliranje električnih napeljav in naprav	M71.121	Geofizikalne meritve, kartiranje
F43.220	Instaliranje vodovodnih, plinskih in ogrevalnih napeljav in naprav	M71.129	Druge inženirske dejavnosti in tehnično svetovanje
F43.290	Drugo inštaliranje pri gradnjah	M71.200	Tehnično preizkušanje in analiziranje
F43.310	Fasaderska in štukaterska dela	M72.190	Raziskovalna in razvojna dejavnost na drugih področjih naravoslovja in tehnologije
F43.320	Vgrajevanje stavbnega pohištva	M73.110	Dejavnost oglaševalskih agencij
F43.330	Oblaganje tal in sten	M73.120	Posredovanje oglaševalskega prostora
F43.341	Steklarska dela	M73.200	Raziskovanje trga in javnega mnenja
F43.342	Pleskarska dela	M74.100	Oblikovanje, aranžerstvo, dekoraterstvo
F43.390	Druga zaključna gradbena dela	M74.200	Fotografska dejavnost
F43.910	Postavljanje ostrešij in krovskih dela	M74.900	Drugje nerazvrščene strokovne in tehnične dejavnosti
F43.990	Druga specializirana gradbena dela	N77.120	Dajanje tovornjakov v najem in zakup
G45.200	Vzdrževanje in popravila motornih vozil	N77.320	Dajanje gradbenih strojev in opreme v najem in zakup
G45.310	Trgovina na debelo z rezervnimi deli in opremo za motorna vozila	N77.390	Dajanje drugih strojev, naprav in opredmetenih sredstev v najem in zakup
G45.320	Trgovina na drobno z rezervnimi deli in opremo za motorna vozila	N77.400	Dajanje pravic uporabe intelektualne lastnine v zakup, razen avtorsko zaščitene del
G46.120	Posredništvo pri prodaji goriv, rud, kovin, tehničnih kemikalij	N80.200	Nadzorovanje delovanja varovalnih sistemov
G46.130	Posredništvo pri prodaji lesa in gradbenega materiala	N81.100	Vzdrževanje objektov in hišniška dejavnost
G46.170	Posredništvo pri prodaji živil, pijač, tobačnih izdelkov	N81.210	Splošno čiščenje stavb
G46.190	Nespecializirano posredništvo pri prodaji raznovrstnih izdelkov	N81.220	Drugo čiščenje stavb, industrijskih naprav in opreme
G46.340	Trgovina na debelo s pijačami	N81.290	Čiščenje cest in drugo čiščenje
G46.740	Trgovina na debelo s kovinskimi proizvodi, inštalacijskim materialom, napravami za ogrevanje	N81.300	Urejanje in vzdrževanje zelenih površin in okolice
G46.770	Trgovina na debelo z ostanki in odpadki	N82.190	Fotokopiranje, priprava dokumentov in druge posamične pisarniške dejavnosti
G47.250	Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah s pijačami	N82.300	Organiziranje razstav, sejmov, srečanj
G47.520	Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z gradbenim materialom, kovinskimi izdelki, barvami in steklom	N82.910	Zbiranje terjatev in ocenjevanje kreditne sposobnosti
G47.761	Trgovina na drobno v cvetličarnah	N82.990	Drugje nerazvrščene spremljajoče dejavnosti za poslovanje
G47.762	Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z vrtnarsko opremo in hišnimi živalmi	O84.250	Zaščita in reševanje pri požarih in nesrečah
G47.810	Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah z žvili, pijačami in tobačnimi izdelki	P85.590	Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje
G47.820	Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah s tekstilijami in obutvijo	R90.020	Spremljajoče dejavnosti za umetniško uprizorjanje
G47.890	Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah z drugim blagom		
G47.990	Druga trgovina na drobno zunaj prodajaln, stojnic in tržnic		

- R90.040 Obratovanje objektov za kulturne prireditve
R93.210 Dejavnost zabavišnih parkov
S95.220 Popravila gospodinjskih in hišnih naprav in opreme
S96.030 Pogrebna dejavnost

(5) Javno podjetje sme opravljati tudi vse druge posle, potrebne za njegov obstoj in opravljanje dejavnosti, ne pomenijo pa neposrednega opravljanja dejavnosti.

(6) Posamezna ustanoviteljica lahko javnemu podjetju podeli javno pooblastilo, na podlagi katerega bo javno podjetje na območju te ustanoviteljice izvajalo določene naloge za to ustanoviteljico.

V. OSNOVNI KAPITAL, OSNOVNI VLOŽKI IN POSLOVNI DELEŽI USTANOVITELJIC

8. člen

(osnovni kapital, osnovni vložki in poslovni deleži ustanoviteljic)

(1) Osnovni kapital javnega podjetja znaša 210.935,67 EUR.

(2) Ustanoviteljici sta na osnovnem kapitalu javnega podjetja udeleženi z naslednjimi deleži:

– Občina Idrija, Mestni trg 1, 5280 Idrija, na podlagi osnovnega vložka v višini 179.341,78 EUR pridobi 85,0220 % poslovni delež javnega podjetja;

– Občina Cerklje, Bevkova ulica 9, 5282 Cerklje, na podlagi osnovnega vložka v višini 31.593,89 EUR pridobi 14,9780 % poslovni delež javnega podjetja.

VI. RAZPOLAGANJE S POSLOVNIMI DELEŽI

9. člen

(omejitve pri razpolaganju s poslovnimi deleži)

(1) Poslovnih deležev ali delov poslovnih deležev v javnem podjetju ni dopustno prenesti na fizične osebe in pravne osebe zasebnega prava ali na druge osebe javnega prava, ki niso občine.

(2) Za odsvojitve poslovnega deleža javnega podjetja osebam, ki niso družbeniki javnega podjetja, je potrebno soglasje obeh občin ustanoviteljic. Soglasje za odsvojitve poslovnega deleža se lahko da samo v primeru, da je pridobitelj poslovnega deleža občina.

(3) Če nobena od ustanoviteljic ni pripravljena kupiti poslovnega deleža, ustanoviteljici pa nista dali soglasja za prodajo poslovnega deleža občini ali drugi samoupravni lokalni skupnosti, ki ni ustanoviteljica javnega podjetja v skladu z določilom iz prejšnjega odstavka, lahko ustanoviteljica izstopi iz javnega podjetja.

VII. ODGOVORNOST ZA OBVEZNOSTI JAVNEGA PODJETJA

10. člen

(odgovornost za obveznosti javnega podjetja)

(1) Javno podjetje odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem.

(2) Ustanoviteljici za obveznosti javnega podjetja ne odgovarjata.

VIII. UPRAVLJANJE JAVNEGA PODJETJA

1. Organi javnega podjetja

11. člen

(organi javnega podjetja)

Organa javnega podjetja sta:

- skupščina;
- direktor.

2. Skupščina

12. člen

(odločanje ustanoviteljic)

(1) Ustanoviteljici sprejemata sklepe na skupščini. Za vsa vprašanja, ki se nanašajo na sklic skupščine in glasovanje na skupščini, se uporabljajo določila zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem odlokom v posameznem primeru določeno drugače.

(2) Ustanoviteljici na skupščini odločata o:

- sprejetju letnega poročila in uporabi bilančnega dobička;
- zahtevi za vplačilo osnovnih vložkov;
- vračanju naknadnih vplačil;
- delitvi in prenehanju poslovnih deležev;
- imenovanju in odpoklicu direktorja;
- uveljavljanju zahtevkov javnega podjetja proti direktorju ali družbenikom;

– zahtevkih za povračilo škode, nastale pri ustanavljanju ali poslovanju;

– zastopanju družbe v sodnih postopkih proti direktorju in – drugih zadevah, za katere tako določa zakon ali družbena pogodba.

(3) Vsakih dopoljenih 50 EUR osnovnega vložka daje ustanoviteljici en glas.

(4) Za sklep o imenovanju in odpoklicu direktorja se zahteva 100 % večina veljavno oddanih glasov na skupščini javnega podjetja.

3. Direktor

13. člen

(vodenje in zastopanje)

(1) Poslovanje in delo javnega podjetja vodi direktor. Direktor na lastno odgovornost vodi posle javnega podjetja in ga zastopa.

(2) Pristojnosti direktorja so tudi:

– priprava letnega plana in razvojnih programov javnega podjetja;

– priprava letnega poročila;

– poročanje skupnemu organu iz 22. člena tega odloka o zadevah, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje javnega podjetja;

– sprejem akta o organizaciji dela;

– sprejem akta o sistemizaciji delovnih mest, kadrovskega načrta in izvajanje kadrovske politike ter prerazporejanje in sprejemanje delavcev na delo v skladu s sprejetimi akti;

– imenovanje vodilnih delavcev;

– sklepanje pogodb z zaposlenimi delavci ter odločanje o zadevah s področja delovnih razmerij skladno z zakonom, kolektivno pogodbo in splošnimi akti javnega podjetja;

– določanje nalog zaposlenim v javnem podjetju in nadzor njihovega izvajanja;

– izvajanje sklepov skupščine, ki so vezani na redno poslovanje javnega podjetja in zahtev iz pogodbe o zaposlitvi;

– izvajanje sklepov Sveta ustanoviteljic;

– izvajanje nalog, ki jih določa zakon v razmerjih do ustanoviteljic ter odločanje o drugih zadevah.

14. člen

(imenovanje ali odpoklic direktorja)

(1) Direktorja imenuje in razrešuje skupščina, pod pogoji, na način in po postopku, določenem s tem odlokom.

(2) Direktorja se imenuje za štiri leta. Ista oseba je lahko po preteku mandata ponovno imenovana.

15. člen

(pogoji za imenovanje direktorja in sklenitev pogodbe)

(1) Za direktorja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje, določene z zakonom in tem odlokom.

(2) Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje splošne pogoje, določene z zakonom, in posebne pogoje, določene z družbeno pogodbo javnega podjetja, in ima:

- najmanj 7. stopnjo izobrazbe (univerzitetni program ali 2. bolonjska stopnja);
- najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih ali vodilnih delovnih mestih.

(3) Na podlagi sklepa o imenovanju direktorja sklene z njim pogodbo o zaposlitvi oziroma pogodbo o poslovanju v imenu družbe oseba, ki jo za to pooblasti skupščina. V primeru sklenitve pogodbe o zaposlitvi se z direktorjem sklene delovno razmerje za določen čas, za čas trajanja mandata.

(4) Pravice, obveznosti in odgovornosti direktorja se v skladu z določili tega odloka podrobneje določijo s pogodbo o zaposlitvi oziroma pogodbo o poslovanju.

16. člen

(razrešitev direktorja)

(1) Skupščina lahko direktorja razreši oziroma odpokliče s funkcije pred iztekom mandata, zlasti pa v naslednjih primerih:

- če tako zahteva direktor;
- če je direktor deloval v nasprotju z interesi javnega podjetja ali ustanoviteljic ali v nasprotju z zakonom, tem odlokom ali pogodbo o zaposlitvi oziroma pogodbo o poslovanju;
- če izgubi poslovno sposobnost;
- če postane trajno nezmožen za opravljanje dela;
- v drugih primerih, vključno z odpoklicem brez razloga.

(2) Razrešitev oziroma odpoklic direktorja lahko skupščini predlaga tudi skupni organ iz 22. člena, župan oziroma občinski svet občine ustanoviteljice.

17. člen

(poročanje direktorja)

Ustanoviteljice imajo pravico do informiranosti o poslovanju javnega podjetja v skladu z zakonom. Direktor je dolžan pisno poročati skupnemu organu iz 22. člena tega odloka na zahtevo, izraženo s sklepom.

IX. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI JAVNEGA PODJETJA V PRAVNEM PROMETU

18. člen

(pooblastila javnega podjetja)

Javno podjetje izvaja pooblastila za občini ustanoviteljici v pravnem prometu s pravnimi in fizičnimi osebami v obsegu in na način kot ga določajo predpisi posamezne občine ustanoviteljice.

X. FINANCIRANJE DEJAVNOSTI JAVNEGA PODJETJA

19. člen

(financiranje dejavnosti javnega podjetja)

Dejavnosti javnega podjetja se financirajo:

- s plačili za storitve;
- s prodajo blaga in storitev na trgu;
- iz sredstev ustanoviteljic;
- iz drugih virov.

XI. DOBIČEK IN IZGUBA

20. člen

(ugotavljanje poslovnega izida)

Poslovni izid se ugotavlja v skladu s predpisi in družbeno pogodbo javnega podjetja.

XII. VODENJE EVIDENC

21. člen

Javno podjetje vodi evidence ločeno po dejavnostih, ki jih opravlja in občinah, kjer opravlja dejavnosti.

XIII. SKUPNI ORGAN ZA IZVRŠEVANJE USTANOVITELJSKIH PRAVIC

22. člen

(ime in sedež skupnega organa)

(1) Ime skupnega organa za izvrševanje ustanoviteljskih pravic iz 1. člena tega odloka je Svet ustanoviteljev javnega podjetja Komunala d.o.o. (v nadaljevanju: Svet ustanoviteljev).

(2) Sedež Sveta ustanoviteljev je v Idriji, Mestni trg 1.

(3) Strokovne naloge za Svet ustanoviteljev opravlja občinska uprava občine, v kateri je njegov sedež.

23. člen

(namen ustanovitve)

Svet ustanoviteljev se ustanovi z namenom skupnega izvrševanja ustanoviteljskih pravic v razmerju do javnega podjetja.

24. člen

(izvrševanje ustanoviteljskih pravic)

(1) V okviru izvrševanja ustanoviteljskih pravic v javnem podjetju ima Svet ustanoviteljev naslednje pristojnosti po zakonu, ki ureja področje gospodarskih javnih služb:

1. določa posebne pogoje za izvajanje dejavnosti ter zagotavljanje in uporabo javnih dobrin;
2. odloča o cenah oziroma tarifah za uporabo javnih dobrin.

(2) Svet ustanoviteljev odloča tudi o sprejetju letnega plana poslovanja in razvojnih programov. Svet ustanoviteljev direktorju s sklepom določi vrsto in vrednost poslov, za izvedbo katerih mora pridobiti predhodno soglasje Sveta ustanoviteljev.

25. člen

(sestava in način dela Sveta ustanoviteljev)

(1) Svet ustanoviteljev sestavljata župana občin ustanoviteljic. Župana občin ustanoviteljic opravljata funkcijo predsednika Sveta ustanoviteljev izmenično za mandatno dobo dveh let. Funkcijo prvega predsednika Sveta ustanoviteljev bo opravljal župan Občine Idrija.

(2) Svet ustanoviteljev dela na sejah, ki jih sklicuje in vodi predsedujoči Sveta ustanoviteljev.

26. člen

(število glasov in način sprejemanja odločitev)

(1) Vsak član sveta ustanoviteljev ima 1 glas. Svet ustanoviteljev sprejema odločitve soglasno.

(2) Veljavno se glasuje, če sta na seji Sveta ustanoviteljev prisotna oba člana.

(3) Če prisotnosti ali potrebnega soglasja za odločitev o določenem vprašanju ni mogoče doseči, se to vprašanje ponovno predloži v odločanje Svetu ustanoviteljev po opravljenih posvetovanjih. Če prisotnosti ali potrebnega soglasja ni mogoče doseči niti na ponovnem odločanju, se odločitev o tem vprašanju prepusti skupščini.

27. člen

(poročanje Sveta ustanoviteljev o svojem delu)

(1) Svet ustanoviteljev poroča občinskima svetoma o svojem delu.

(2) Občinska sveta lahko obravnavata vprašanja iz pristojnosti Sveta ustanoviteljev in zavzameta do njih svoje stališče.

(3) Pri poročanju in obravnavanju vprašanj iz pristojnosti Sveta ustanoviteljev pred posameznim občinskim svetom predstavlja Svet ustanoviteljev tisti njen član, ki je predstavnik posamezne ustanoviteljice v Svetu ustanoviteljev.

28. člen

(sredstva za delo)

(1) Sredstva za delo Sveta ustanoviteljev predstavljajo stroški njegovega poslovanja.

(2) Stroške delovanja Sveta ustanoviteljev krije javno podjetje.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

29. člen

(uskladitev družbene pogodbe)

(1) Župana občin ustanoviteljic uskladiata družbeno pogodbo javnega podjetja z določbami tega odloka v roku treh mesecev po uveljavitvi tega odloka.

(2) Z vpisom nove družbene pogodbe v sodni register preneha mandat dosedanjim članom nadzornega sveta.

30. člen

(opravljanje funkcije direktorja)

Direktor, ki je bil imenovan pred uveljavitvijo tega odloka, opravlja svojo funkcijo do izteka mandata.

31. člen

(objava in začetek veljavnosti odloka)

Po sprejemu odloka v obeh občinah ustanoviteljic obe občini ustanoviteljici objavita odlok v Uradnem listu Republike Slovenije. Odlok začne veljati petnajsti dan po njegovi zadnji objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-7/2014

Idrija, dne 3. julija 2014

Župan
Občine Idrija
Bojan Sever l.r.

Št. 354-0008/2014

Cerkno, dne 3. julija 2014

Župan
Občine Cerkno
Miran Ciglič l.r.

IDRIJA

2553. Odlok o ustanovitvi in organiziranju javnega podjetja KOMUNALA Idrija d.o.o.

Na podlagi določila tretjega in četrtega odstavka 61. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10), 25. člena Zakona o gospodarskih javnih službah /ZGJS/ (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN, 57/11), 473. člena Zakona o gospodarskih družbah /ZGD-1/ (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13) sta Občinski svet Občine Idrija na podlagi 23. člena Statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 75/10 – uradno prečiščeno besedilo, 107/13) na 29. seji dne 3. 7. 2014 in Občinski svet Občine Cerkno na podlagi 16. člena Statuta Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 112/07) na 21. seji dne 3. 7. 2014 sprejela

O D L O K

**o ustanovitvi in organiziranju javnega podjetja
KOMUNALA Idrija d.o.o.**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(status javnega podjetja)

S tem odlokom se družbi KOMUNALA Komunalno podjetje Idrija d.o.o., Carl Jakoba ulica 4, 5280 Idrija, matična številka 5144647000, podeli status javnega podjetja (v nadaljevanju: javno podjetje), ustanovi se skupni organ za izvrševanje ustanoviteljskih pravic občin v javnem podjetju ter uskladi delovanje javnega podjetja z veljavno zakonodajo.

2. člen

(uporaba predpisov)

Za vprašanja v zvezi z ustanovitvijo in poslovanjem javnega podjetja iz 1. člena tega odloka, ki niso urejena s tem odlokom, se uporabljajo določila zakona, ki ureja gospodarske javne službe in zakona, ki ureja gospodarske družbe.

3. člen

(uporaba izrazov)

(1) V tem odloku uporabljeni pojmi imajo enak pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja gospodarske javne službe in v zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

(2) V odloku uporabljeni izrazi v slovnični obliki za moški spol se uporabljajo kot nevtralni za ženski in moški spol.

II. IMENA IN SEDEŽI USTANOVITELJIC

4. člen

(ime in sedež ustanoviteljic)

Ustanoviteljici javnega podjetja sta:

– Občina Idrija, Mestni trg 1, 5280 Idrija;

– Občina Cerkno, Bevkova ulica 9, 5282 Cerkno.

III. ČAS DELOVANJA IN PRENEHANJE

5. člen

(čas delovanja javnega podjetja)

Javno podjetje je ustanovljeno za nedoločen čas.

IV. FIRMA, SKRAJŠANA FIRMA, SEDEŽ
IN DEJAVNOST JAVNEGA PODJETJA

6. člen

(firma, skrajšana firma in sedež javnega podjetja)

(1) Firma javnega podjetja je: Javno podjetje KOMUNALA Idrija d.o.o.

(2) Skrajšana firma javnega podjetja je: KOMUNALA d.o.o.

(3) Sedež javnega podjetja je v Idriji.

7. člen

(dejavnost javnega podjetja)

(1) Javno podjetje opravlja na območju občin ustanoviteljic tiste lokalne gospodarske javne službe, za katere tako s svojimi akti določita občini ustanoviteljici.

(2) Javno podjetje lahko na podlagi koncesije opravlja lokalne gospodarske javne službe za občine, ki niso ustanoviteljice javnega podjetja.

(3) Javno podjetje sme opravljati tudi druge dejavnosti, s katerimi zagotovi boljšo izkoriščenost svojih kapacitet oziroma mu omogoča pridobivanje dodatnih prihodkov, kolikor so tovrstne dejavnosti zajete v četrtem odstavku tega člena.

(4) Dejavnost javnega podjetja je v skladu z veljavno Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07, 17/08) razvrščena v:

A02.200	Sečnja	F42.990	Gradnja drugih objektov nizke gradnje
A02.400	Storitve za gozdarstvo	F43.110	Rušenje objektov
B08.110	Pridobivanje kamna	F43.120	Zemeljska pripravljala dela
B08.120	Pridobivanje groma, peska, gline	F43.130	Testno vrtnanje in sondiranje
B09.900	Storitve za drugo rudarjenje	F43.210	Instaliranje električnih napeljav in naprav
C11.010	Proizvodnja žganih pijač	F43.220	Inštaliranje vodovodnih, plinskih in ogrevalnih napeljav in naprav
C11.020	Proizvodnja vina iz grozdja	F43.290	Drugo inštaliranje pri gradnjah
C11.070	Proizvodnja brezalkoholnih pijač, mineralnih in drugih stekleničenih vod	F43.310	Fasaderska in štukaterska dela
C16.100	Žaganje, skobljanje in impregniranje lesa	F43.320	Vgrajevanje stavbnega pohištva
C16.230	Stavbno mizarstvo in tesarstvo	F43.330	Oblaganje tal in sten
C18.120	Drugo tiskanje	F43.341	Steklarska dela
C18.130	Priprava za tisk in objavo	F43.342	Pleskarska dela
C18.140	Knjigoveštvo in sorodne dejavnosti	F43.390	Druga zaključna gradbena dela
C23.610	Proizvodnja betonskih izdelkov za gradbeništvo	F43.910	Postavljanje ostrešij in krovna dela
C23.630	Proizvodnja sveže betonske mešanice	F43.990	Druga specializirana gradbena dela
C23.690	Proizvodnja drugih izdelkov iz betona, cementa, mavca	G45.200	Vzdrževanje in popravila motornih vozil
C23.700	Obdelava naravnega kamna	G45.310	Trgovina na debelo z rezervnimi deli in opremo za motorna vozila
C25.110	Proizvodnja kovinskih konstrukcij in njihovih delov	G45.320	Trgovina na drobno z rezervnimi deli in opremo za motorna vozila
C25.500	Kovanje, stiskanje, vtiskovanje in valjanje kovin, prašna metalurgija	G46.120	Posredništvo pri prodaji goriv, rud, kovin, tehničnih kemikalij
C25.611	Prekrivanje kovin s kovino	G46.130	Posredništvo pri prodaji lesa in gradbenega materiala
C25.619	Druga površinska in toplotna obdelava kovin	G46.170	Posredništvo pri prodaji živil, pijač, tobaknih izdelkov
C25.620	Mehanska obdelava kovin	G46.190	Nespecializirano posredništvo pri prodaji raznovrstnih izdelkov
C25.720	Proizvodnja ključavnic, okovja	G46.340	Trgovina na debelo s pijačami
C25.920	Proizvodnja lahke kovinske embalaže	G46.740	Trgovina na debelo s kovinskimi proizvodi, inštalacijskim materialom, napravami za ogrevanje
C26.510	Proizvodnja merilnih, preizkuševalnih in navigacijskih instrumentov in naprav	G46.770	Trgovina na debelo z ostanki in odpadki
C27.120	Proizvodnja naprav za distribucijo in krmiljenje elektrike	G47.250	Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah s pijačami
C27.400	Proizvodnja naprav in opreme za razsvetljavo	G47.520	Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z gradbenim materialom, kovinskimi izdelki, barvami in steklom
C28.240	Proizvodnja ročnih strojev in naprav	G47.761	Trgovina na drobno v cvetličarnah
C33.110	Popravila kovinskih izdelkov	G47.762	Trgovina na drobno v specializiranih prodajalnah z vrtnarsko opremo in hišnimi živalmi
C33.120	Popravila strojev in naprav	G47.810	Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah z živilmi, pijačami in tobaknimi izdelki
C33.130	Popravila elektronskih in optičnih naprav	G47.820	Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah s tekstilijami in obutvijo
C33.140	Popravila električnih naprav	G47.890	Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah z drugim blagom
C33.170	Popravila in vzdrževanje drugih prevoznih sredstev	G47.990	Druga trgovina na drobno zunaj prodajaln, stojnic in tržnic
C33.190	Popravila drugih naprav	H49.410	Cestni tovorni promet
C33.200	Montaža industrijskih strojev in naprav	H49.420	Selitvena dejavnost
D35.119	Druga proizvodnja električne energije	H49.500	Cevovodni transport
D35.120	Prenos električne energije	H52.100	Skladiščenje
D35.130	Distribucija električne energije	H52.210	Spremljajoče storitvene dejavnosti v kopenskem prometu
D35.220	Distribucija plinastih goriv po plinovodni mreži	H52.240	Pretovarjanje
D35.300	Oskrba s paro in vročo vodo	J58.140	Izdajanje revij in druge periodike
E36.000	Zbiranje, prečiščevanje in distribucija vode	J58.190	Drugo založništvo
E37.000	Ravnanje z odplakami	J59.200	Snemanje in izdajanje zvočnih zapisov in muzikalij
E38.110	Zbiranje in odvoz nenevarnih odpadkov	J62.010	Računalniško programiranje
E38.120	Zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov	J62.090	Druge z informacijsko tehnologijo in računalniškimi storitvami povezane dejavnosti
E38.210	Ravnanje z nenevarnimi odpadki	J63.110	Obdelava podatkov in s tem povezane dejavnosti
E38.220	Ravnanje z nevarnimi odpadki	J63.120	Obratovanje spletnih portalov
E38.320	Pridobivanje sekundarnih surovin iz ostankov in odpadkov	J63.990	Drugo informiranje
E39.000	Saniranje okolja in drugo ravnanje z odpadki	K64.300	Dejavnost skrbniških in drugih skladov ter podobnih finančnih subjektov
F41.100	Organizacija izvedbe stavbnih projektov	K64.920	Drugo kreditiranje
F41.200	Gradnja stanovanjskih in nestanovanjskih stavb	L68.100	Trgovanje z lastnimi nepremičninami
F42.110	Gradnja cest	L68.200	Oddajanje in obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin
F42.120	Gradnja železnic in podzemnih železnic		
F42.130	Gradnja mostov in predorov		
F42.210	Gradnja objektov oskrbne infrastrukture za tekočine in pline		
F42.220	Gradnja objektov oskrbne infrastrukture za elektriko in telekomunikacije		
F42.910	Gradnja vodnih objektov		

L68.320	Upravljanje nepremičnin za plačilo ali po pogodbi
M69.103	Druge pravne dejavnosti
M69.200	Računovodske, knjigovodske in revizijske dejavnosti, davčno svetovanje
M70.100	Dejavnost uprav podjetij
M70.220	Drugo podjetniško in poslovno svetovanje
M71.111	Arhitekturno projektiranje
M71.112	Krajinsko arhitekturno, urbanistično in drugo projektiranje
M71.121	Geofizikalne meritve, kartiranje
M71.129	Druge inženirske dejavnosti in tehnično svetovanje
M71.200	Tehnično preizkušanje in analiziranje
M72.190	Raziskovalna in razvojna dejavnost na drugih področjih naravoslovja in tehnologije
M73.110	Dejavnost oglaševalskih agencij
M73.120	Posredovanje oglaševalskega prostora
M73.200	Raziskovanje trga in javnega mnenja
M74.100	Oblikovanje, aranžerstvo, dekoraterstvo
M74.200	Fotografska dejavnost
M74.900	Drugje nerazvrščene strokovne in tehnične dejavnosti
N77.120	Dajanje tovarnjakov v najem in zakup
N77.320	Dajanje gradbenih strojev in opreme v najem in zakup
N77.390	Dajanje drugih strojev, naprav in opredmetnih sredstev v najem in zakup
N77.400	Dajanje pravic uporabe intelektualne lastnine v zakup, razen avtorsko zaščitene del
N80.200	Nadzorovanje delovanja varovalnih sistemov
N81.100	Vzdrževanje objektov in hišniška dejavnost
N81.210	Splošno čiščenje stavb
N81.220	Drugo čiščenje stavb, industrijskih naprav in opreme
N81.290	Čiščenje cest in drugo čiščenje
N81.300	Urejanje in vzdrževanje zelenih površin in okolice
N82.190	Fotokopiranje, priprava dokumentov in druge posamične pisarniške dejavnosti
N82.300	Organiziranje razstav, sejmov, srečanj
N82.910	Zbiranje terjatev in ocenjevanje kreditne sposobnosti
N82.990	Drugje nerazvrščene spremljajoče dejavnosti za poslovanje
O84.250	Zaščita in reševanje pri požarih in nesrečah
P85.590	Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje
R90.020	Spremljajoče dejavnosti za umetniško uprizorjanje
R90.040	Obratovanje objektov za kulturne prireditve
R93.210	Dejavnost zabaviščnih parkov
S95.220	Popravila gospodinjskih in hišnih naprav in opreme
S96.030	Pogrebna dejavnost

(5) Javno podjetje sme opravljati tudi vse druge posle, potrebne za njegov obstoj in opravljanje dejavnosti, ne pomenijo pa neposrednega opravljanja dejavnosti.

(6) Posamezna ustanoviteljica lahko javnemu podjetju podeli javno pooblastilo, na podlagi katerega bo javno podjetje na območju te ustanoviteljice izvajalo določene naloge za to ustanoviteljico.

V. OSNOVNI KAPITAL, OSNOVNI VLOŽKI IN POSLOVNI DELEŽI USTANOVITELJIC

8. člen

(osnovni kapital, osnovni vložki in poslovni deleži ustanoviteljic)

(1) Osnovni kapital javnega podjetja znaša 210.935,67 EUR.

(2) Ustanoviteljici sta na osnovnem kapitalu javnega podjetja udeleženi z naslednjimi deleži:

– Občina Idrija, Mestni trg 1, 5280 Idrija, na podlagi osnovnega vložka v višini 179.341,78 EUR pridobi 85,0220 % poslovni delež javnega podjetja;

– Občina Cerklje, Bevkova ulica 9, 5282 Cerklje, na podlagi osnovnega vložka v višini 31.593,89 EUR pridobi 14,9780 % poslovni delež javnega podjetja.

VI. RAZPOLAGANJE S POSLOVNIMI DELEŽI

9. člen

(omejitve pri razpolaganju s poslovnimi deleži)

(1) Poslovnih deležev ali delov poslovnih deležev v javnem podjetju ni dopustno prenesti na fizične osebe in pravne osebe zasebnega prava ali na druge osebe javnega prava, ki niso občine.

(2) Za odsvojitve poslovnega deleža javnega podjetja osebam, ki niso družbeniki javnega podjetja, je potrebno soglasje obeh občin ustanoviteljic. Soglasje za odsvojitve poslovnega deleža se lahko da samo v primeru, da je pridobitelj poslovnega deleža občina.

(3) Če nobena od ustanoviteljic ni pripravljena kupiti poslovnega deleža, ustanoviteljici pa nista dali soglasja za prodajo poslovnega deleža občini ali drugi samoupravni lokalni skupnosti, ki ni ustanoviteljica javnega podjetja v skladu z določilom iz prejšnjega odstavka, lahko ustanoviteljica izstopi iz javnega podjetja.

VII. ODGOVORNOST ZA OBVEZNOSTI JAVNEGA PODJETJA

10. člen

(odgovornost za obveznosti javnega podjetja)

(1) Javno podjetje odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem.

(2) Ustanoviteljici za obveznosti javnega podjetja ne odgovarjata.

VIII. UPRAVLJANJE JAVNEGA PODJETJA

1. Organi javnega podjetja

11. člen

(organi javnega podjetja)

Organa javnega podjetja sta:

- skupščina;
- direktor.

2. Skupščina

12. člen

(odločanje ustanoviteljic)

(1) Ustanoviteljici sprejemata sklepe na skupščini. Za vsa vprašanja, ki se nanašajo na sklic skupščine in glasovanje na skupščini, se uporabljajo določila zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem odlokom v posameznem primeru določeno drugače.

(2) Ustanoviteljici na skupščini odločata o:

- sprejetju letnega poročila in uporabi bilančnega dobička;
- zahtevi za vplačilo osnovnih vložkov;
- vračanju naknadnih vplačil;
- delitvi in prenehanju poslovnih deležev;
- imenovanju in odpoklicu direktorja;
- uveljavljanju zahtevkov javnega podjetja proti direktorju ali družbenikom;
- zahtevkih za povračilo škode, nastale pri ustanavljanju ali poslovanju;

– zastopanju družbe v sodnih postopkih proti direktorju in
– drugih zadevah, za katere tako določa zakon ali družbena pogodba.

(3) Vsakih dopoljenih 50 EUR osnovnega vložka daje ustanoviteljici en glas.

(4) Za sklep o imenovanju in odpoklicu direktorja se zahteva 100 % večina veljavno oddanih glasov na skupščini javnega podjetja.

3. Direktor

13. člen

(vodenje in zastopanje)

(1) Poslovanje in delo javnega podjetja vodi direktor. Direktor na lastno odgovornost vodi posle javnega podjetja in ga zastopa.

(2) Pristojnosti direktorja so tudi:

– priprava letnega plana in razvojnih programov javnega podjetja;

– priprava letnega poročila;

– poročanje skupnemu organu iz 22. člena tega odloka o zadevah, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje javnega podjetja;

– sprejem akta o organizaciji dela;

– sprejem akta o sistemizaciji delovnih mest, kadrovskega načrta in izvajanje kadrovske politike ter prerazporejanje in sprejemanje delavcev na delo v skladu s sprejetimi akti;

– imenovanje vodilnih delavcev;

– sklepanje pogodb z zaposlenimi delavci ter odločanje o zadevah s področja delovnih razmerij skladno z zakonom, kolektivno pogodbo in splošnimi akti javnega podjetja;

– določanje nalog zaposlenim v javnem podjetju in nadzor njihovega izvajanja;

– izvajanje sklepov skupščine, ki so vezani na redno poslovanje javnega podjetja in zahtev iz pogodbe o zaposlitvi;

– izvajanje sklepov Sveta ustanoviteljev;

– izvajanje nalog, ki jih določa zakon v razmerjih do ustanoviteljic ter odločanje o drugih zadevah.

14. člen

(imenovanje ali odpoklic direktorja)

(1) Direktorja imenuje in razrešuje skupščina, pod pogoji, na način in po postopku, določenem s tem odlokom.

(2) Direktorja se imenuje za štiri leta. Ista oseba je lahko po preteku mandata ponovno imenovana.

15. člen

(pogoji za imenovanje direktorja in sklenitev pogodbe)

(1) Za direktorja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje, določene z zakonom in tem odlokom.

(2) Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje splošne pogoje, določene z zakonom, in posebne pogoje, določene z družbeno pogodbo javnega podjetja, in ima:

– najmanj 7. stopnjo izobrazbe (univerzitetni program ali 2. bolonjska stopnja);

– najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih ali vodilnih delovnih mestih.

(3) Na podlagi sklepa o imenovanju direktorja sklene z njim pogodbo o zaposlitvi oziroma pogodbo o poslovanju v imenu družbe oseba, ki jo za to pooblasti skupščina. V primeru sklenitve pogodbe o zaposlitvi se z direktorjem sklene delovno razmerje za določen čas, za čas trajanja mandata.

(4) Pravice, obveznosti in odgovornosti direktorja se v skladu z določili tega odloka podrobneje določijo s pogodbo o zaposlitvi oziroma pogodbo o poslovanju.

16. člen

(razrešitev direktorja)

(1) Skupščina lahko direktorja razreši oziroma odpokliče s funkcije pred iztekom mandata, zlasti pa v naslednjih primerih:

– če tako zahteva direktor;

– če je direktor deloval v nasprotju z interesi javnega podjetja ali ustanoviteljic ali v nasprotju z zakonom, tem odlokom ali pogodbo o zaposlitvi oziroma pogodbo o poslovanju;

– če izgubi poslovno sposobnost;

– če postane trajno nezmožen za opravljanje dela;

– v drugih primerih, vključno z odpoklicem brez razloga.

(2) Razrešitev oziroma odpoklic direktorja lahko skupščini predlaga tudi skupni organ iz 22. člena, župan oziroma občinski svet občine ustanoviteljice.

17. člen

(poročanje direktorja)

Ustanoviteljice imajo pravico do informiranosti o poslovanju javnega podjetja v skladu z zakonom. Direktor je dolžan pisno poročati skupnemu organu iz 22. člena tega odloka na zahtevo, izraženo s sklepom.

IX. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI JAVNEGA PODJETJA V PRAVNEM PROMETU

18. člen

(pooblastila javnega podjetja)

Javno podjetje izvaja pooblastila za občini ustanoviteljici v pravnem prometu s pravnimi in fizičnimi osebami v obsegu in na način kot ga določajo predpisi posamezne občine ustanoviteljice.

X. FINANCIRANJE DEJAVNOSTI JAVNEGA PODJETJA

19. člen

(financiranje dejavnosti javnega podjetja)

Dejavnosti javnega podjetja se financirajo:

– s plačili za storitve;

– s prodajo blaga in storitev na trgu;

– iz sredstev ustanoviteljic;

– iz drugih virov.

XI. DOBIČEK IN IZGUBA

20. člen

(ugotavljanje poslovnega izida)

Poslovni izid se ugotavlja v skladu s predpisi in družbeno pogodbo javnega podjetja.

XII. VODENJE EVIDENC

21. člen

Javno podjetje vodi evidence ločeno po dejavnostih, ki jih opravlja in občinah, kjer opravlja dejavnosti.

XIII. SKUPNI ORGAN ZA IZVRŠEVANJE USTANOVITELJSKIH PRAVIC

22. člen

(ime in sedež skupnega organa)

(1) Ime skupnega organa za izvrševanje ustanoviteljskih pravic iz 1. člena tega odloka je Svet ustanoviteljev javnega podjetja Komunala d.o.o. (v nadaljevanju: Svet ustanoviteljev).

(2) Sedež Sveta ustanoviteljev je v Idriji, Mestni trg 1.

(3) Strokovne naloge za Svet ustanoviteljev opravlja občinska uprava občine, v kateri je njegov sedež.

23. člen

(namen ustanovitve)

Svet ustanoviteljev se ustanovi z namenom skupnega izvrševanja ustanoviteljskih pravic v razmerju do javnega podjetja.

24. člen

(izvrševanje ustanoviteljskih pravic)

(1) V okviru izvrševanja ustanoviteljskih pravic v javnem podjetju ima Svet ustanoviteljev naslednje pristojnosti po zakonu, ki ureja področje gospodarskih javnih služb:

1. določa posebne pogoje za izvajanje dejavnosti ter zagotavljanje in uporabo javnih dobrin;

2. odloča o cenah oziroma tarifah za uporabo javnih dobrin.

(2) Svet ustanoviteljev odloča tudi o sprejetju letnega plana poslovanja in razvojnih programov. Svet ustanoviteljev direktorju s sklepom določi vrsto in vrednost poslov, za izvedbo katerih mora pridobiti predhodno soglasje Sveta ustanoviteljev.

25. člen

(sestava in način dela Sveta ustanoviteljev)

(1) Svet ustanoviteljev sestavljata župana občin ustanoviteljic. Župana občin ustanoviteljic opravljata funkcijo predsednika Sveta ustanoviteljev izmenično za mandatno dobo dveh let. Funkcijo prvega predsednika Sveta ustanoviteljev bo opravljal župan Občine Idrija.

(2) Svet ustanoviteljev dela na sejah, ki jih sklicuje in vodi predsedujoči Sveta ustanoviteljev.

26. člen

(število glasov in način sprejemanja odločitev)

(1) Vsak član sveta ustanoviteljev ima 1 glas. Svet ustanoviteljev sprejema odločitve soglasno.

(2) Veljavno se glasuje, če sta na seji Sveta ustanoviteljev prisotna oba člana.

(3) Če prisotnosti ali potrebnega soglasja za odločitev o določenem vprašanju ni mogoče doseči, se to vprašanje ponovno predloži v odločanje Svetu ustanoviteljev po opravljenih posvetovanjih. Če prisotnosti ali potrebnega soglasja ni mogoče doseči niti na ponovnem odločanju, se odločitev o tem vprašanju prepusti skupščini.

27. člen

(poročanje Sveta ustanoviteljev o svojem delu)

(1) Svet ustanoviteljev poroča občinskima svetoma o svojem delu.

(2) Občinska sveta lahko obravnavata vprašanja iz pristojnosti Sveta ustanoviteljev in zavzameta do njih svoje stališče.

(3) Pri poročanju in obravnavanju vprašanj iz pristojnosti Sveta ustanoviteljev pred posameznim občinskim svetom predstavlja Svet ustanoviteljev tisti njen član, ki je predstavnik posamezne ustanoviteljice v Svetu ustanoviteljev.

28. člen

(sredstva za delo)

(1) Sredstva za delo Sveta ustanoviteljev predstavljajo stroški njegovega poslovanja.

(2) Stroške delovanja Sveta ustanoviteljev krije javno podjetje.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

29. člen

(uskladitev družbene pogodbe)

(1) Župana občin ustanoviteljic uskladita družbeno pogodbo javnega podjetja z določbami tega odloka v roku treh mesecev po uveljavitvi tega odloka.

(2) Z vpisom nove družbene pogodbe v sodni register preneha mandat dosedanjim članom nadzornega sveta.

30. člen

(opravljanje funkcije direktorja)

Direktor, ki je bil imenovan pred uveljavitvijo tega odloka, opravlja svojo funkcijo do izteka mandata.

31. člen

(objava in začetek veljavnosti odloka)

Po sprejemu odloka v obeh občinah ustanoviteljicah obe občini ustanoviteljici objavita odlok v Uradnem listu Republike Slovenije. Odlok začne veljati petnajsti dan po njegovi zadnji objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-7/2014

Idrija, dne 3. julija 2014

Župan
Občine Idrija
Bojan Sever l.r.

Št. 354-0008/2014

Cerkno, dne 3. julija 2014

Župan
Občine Cerkno
Miran Ciglič l.r.

VSEBINA

VLADA

2545. Uredba o razmejitev premoženja na zavarovanem območju Kobilarne Lipica 6583
2546. Uredba o dopolnilnih dejavnostih na kmetiji 6584

MINISTRSTVA

2547. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o plačilnih navodilih, SEPA direktnih obremenitvah, izpiskih o prometu in stanju, delnih izpisih ter obre-
stnih listih v papirni in elektronski obliki 6595

USTAVNO SODIŠČE

2548. Odločba o razveljavitvi 1. točke prvega odstavka 258. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju 6596
2549. Odločba o ugotovitvi, da je prvi odstavek v zvezi z drugim in tretjim odstavkom 11. člena Zakona o sodnih taksah v neskladju z Ustavo v delu, ki ne omogoča, da sodišče oprosti stranko plačila sodne takse v celoti, ko stranka ne prejema denarne socialne pomoči na podlagi odločbe pristojnega organa, čeprav bi bila do denarne socialne pomoči upravičena, če bi vlogo podala 6599
2550. Odločba o razveljavitvi 4. člena Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Mestni občini Novo mesto, kolikor kategorizira cesto »Vinja vas-Podgrad-Pristava-Mihovec« v delu, ki poteka po zemljiščih parc. št. 286/2, 292/2, 297/2, 298/2, 299/2 in 300/2, vse k. o. Vinja vas 6603
2551. Sklep o ustavitvi postopkov 6604

OBČINE

CERKNO

2552. Odlok o ustanovitvi in organiziranju javnega podjetja KOMUNALA Idrija d.o.o. 6605

IDRIJA

2553. Odlok o ustanovitvi in organiziranju javnega podjetja KOMUNALA Idrija d.o.o. 6609

